

Darrers poemes

Albert Garcia Pascual

Darrers poemes

Albert Garcia Pascual

2020-2022

Nota

Entre el 4 de març de 2015 i el 3 d'octubre de 2022, data de la seua sobtada mort, Albert Garcia Pascual va inundar de versos les seues —i les nostres— xarxes socials. Amb freqüència diària, va anar publicant els seus poemes en Instagram, Facebook i Twitter i els va anar agrupant en poemaris virtuals consecutius.

Només dos d'aquests poemaris van arribar a ser editats en forma de llibre: *Albes* (2019), en paper, i *Breu quadern de blaves solituds, petites desolacions i rebel·lies quotidianes* (2021), en format electrònic. En ambdues ocasions, Albert va preparar una tria personal dels seus poemes i els va revisar conscienciosament.

Aquesta edició electrònica dels seus *Darrers poemes* té un caràcter molt diferent. Inclou la totalitat dels onze poemaris publicats en línia per Albert entre agost de 2020 i octubre de 2022, sense fer-ne cap selecció ni introduir-hi cap canvi, tret de corregir alguna petita errata. Són vuit-cents cinquanta-set poemes que s'han recollit de les xarxes mitjançant un procediment informàtic automatitzat, amb l'única intenció de preservar-los i fer-los més accessibles a qui vulga llegir-los.

Els drets de reproducció, evidentment, pertanyen als hereus de l'autor.

23 d'abril de 2023

Rev. 1.0.2

Trànsits

Despertar
per veure el món
reflectit
dins els teus ulls.
O dormir
per continuar
somiant-te.

2020-08-27

Res és accessori,
tot és una col·lecció
de trànsits quotidians,
un ordinal clavat
a la porta del dia,
escumes de mar esguitant
la lluna una nit de tempesta,
una llum en els meus ulls
àvids per traçar dreceres,
una flor en una pell
de fragància infinita.

2020-08-27

Despertar
per a no saber

on acaba la boira
i comença el cel.

2020-08-28

Ment en blanc,
immensitat del no-res.
Ulls tancats.
Respirar
Emocions.
Només el cel.

2020-08-30

La imparabile cadència,
lletania de dies
esclaus de la monotonia,
absurda,
de la llunyania.

2020-08-31

Ser pedra de riu,
aigua,
platja que rep les onades,
un nuvolet despistat,
llum de cel blau.

2020-09-01

Ser la lluita desarmada
pel somni d'un futur
imperfecte, fotudament imperfecte.
Somiar amb el vent.

2020-09-02

Només vull
un cel que valga la pena,
només vull
un infern que siga còmode i suportable.
Només vull
una vida que siga vida.

2020-09-03

Ser un equilibrista amb vertigen,
un explorador desorientat,
un camí sense vorals,
una platja sense mar.

2020-09-06

De vegades,
només de vegades,
el blau del cel
es desfà en mil
horitzons en la mar.
I pocs podem dir
que ho hem viscut.
I pocs podem dir
que ho volem viure.

2020-09-07

Començarà la tardor,
els núvols exigiran carrers mullats,
i jo, només, esperaré
compartir la nit,
entre riures i paraules,
habitar les commissures
de la teua ànima.

2020-09-08

Com ocells que volen a l'alba
deixem empremtes en els núvols,
ni un dia més sense ser feliços,
ni un dia més sense ser lliures.

2020-09-11

Ara mateix,
intensament,
profundament,
ara mateix,
immensament,
urgentment.

2020-09-18

Suau passar de les hores,
vesprada que es fa nit,
somie.
Fabriquem l'horitzó.

2020-09-19

En definitiva,
és senzill:
saber d'on vinc
per a saber on vaig.
On vull anar,
on estic anant,
on aniré.
És senzill,
és així.

2020-09-20

Despertar
des dels teus braços,
prop del cel.

2020-09-22

He après, de memòria,
totes les lletres del teu cos
i les recite, a poc a poc,
cada despertar.

2020-09-23

Només puc oferir-te
el frec i la intensitat,
el blau del cel i de la mar,
el camí i la revolta,
les primaveres de cada batec,
somriures i gaudir de la joia de viure.

2020-09-24

Lluny del teu batec
no soc persona,
només un autòmat
que suma albes
en sacs de plàstic de colors.

2020-09-25

Ara,
inquiet,
urgent,

intens,
loquaç
necessari,
absolut,
cerque el frec del teu somriure.

2020-09-26

T'escric
per respirar-te
a cada moment.

T'escric
per sentir els teus ulls
a cada mirada.

T'escric
per fregar la teua ànima
a cada paraula.

T'escric
per no desaparèixer
a cada batec.

2020-09-27

Arreberat ací, llostrejant
la penombra tardoral,
meditant la llum tènue,
caragolant una flor d'esperança.

2020-09-28

Ets l'univers.
Els mons fabulosos.
Els cels de tardor.
Llum perenne d'estels infinits.

La resta del tot és sempre no-res,
buit absolut.

2020-09-29

La vida són carreteres,
camins, drecceres i corriols.

La vida són
cels per a volar,
núvols,
antenes,
olives,
somniais
i tu.

2020-09-29

La infinitud vessa
des del forat de la nit,
nit sola,
nit freda,
nit silent i insomne,
vers les meues mans
a ràfegues de no-res.

2020-09-29

Petites bombolles
de silenci
exploten, ferides
per espurnes
de solituds insistents.
Llargos camins
de deserts
giravolten, precisos,

en eterns inicis
amb reiterada obstinació.
Ple de no-espai
i no-temps
surant
en el rebost del meu cervell.
Només el fum omple l'habitació,
només el fum.

2020-09-30

I realment sé
que el món
gira gràcies al
teu somriure
i jo cerque recer
en la llum
que després
quan ets feliç,
Quan m'abrades
em fas més fort,
quan m'abrades
l'univers tremola.

2020-10-01

Només cercar de la bellesa
amb voluntat de trobar-la,
teixir xarxes dels fils d'aram
d'on les estrelles gronxen.
Camins de tendresa,
estols d'esperances
que omplen el cel de la nit,
dibuixar el teu somriure
en totes les cares de la lluna.

2020-10-02

No necessite posar el teu nom
a un continent, ni a un riu,
tampoc a una ciutat,
a cap accident geogràfic
—ja som prou accident nosaltres plegats—,
ni tan sols a un planeta,
ni a un estel, o una constel·lació,
seria absurd, tu ja ets el meu univers,
vull posar el teu nom a totes les paraules,
a cada gest, al teu somriure.
A cada alba, capvespre i nit.

2020-10-03

Fer que el teu somriure
esdevinga camí
i el cel, drecera.

2020-10-03

Saber trobar el frec
de l'alba
cada nit.

2020-10-04

He après a lluitar
com un xiquet que enlaira estels.
He après a escriure't
com un poeta que llaura núvols,
només per acurtar distàncies
i cercar els teus ulls en cada mot,
per dibuixar el teu somriure en cada vers,

per omplir el paper d'emocions, cels i camins,
per fer teues les quatre línies que escric.

2020-10-05

Agafat de la teua mà,
espere, amb paciència,
la primavera.

2020-10-07

El millor lloc per despertar
és embolicat pels teus mots,
fregat pels teus somriures,
submergit en els teus ulls.

2020-10-08

Inflaré petits globus
de bocinets de records,
d'esperances, de somnis,
molts globus,
de reptes,
de tots els desitjos,
globus de colors,
de ganes, de motius,
de raons per estimar
i els enlairaré
i omplirem la lluna
de les nostres petjades.

2020-10-09

Com el sol a trenc d'alba,
gran i persistent,

com un vers lliure,
com el teu somriure.
Abraçar-nos les ànimes.
Mirar llunes.
Dibuixar núvols blancs.
Somiar.
Fer, a poc a poc.
Construir.
Guanyar tot el futur.

2020-10-10

Balle,
com un xiquet,
sota la pluja,
el teu nom en cada núvol,
els teus ulls en cada gota,
el teu riure en cada llamp.
Sent la teua veu
als carrers mullats
i m'amare de la teua ànima.

2020-10-10

Em desperte volant,
cada matí,
en la solitud de les línies escrites,
en les onades de tinta, no vessades,
que inunden els meus ulls,
en la mar de tot el que no vaig saber escriure't ahir.

2020-10-11

Mirar els meus ulls reflectits
en els teus,

navegar-nos, caminar-nos,
parlar-nos,
omplir-nos de nosaltres,
per fer esclatar el món,
fer nostres els camins de les nostres animes.

2020-10-12

El meu cel
és on la teua ànima
m'omple de veu,
on el teu somriure
m'il·lumina les nits,
on els teus ulls
m'obren el cor.

2020-10-13

Crec en cels blaus
amb núvols de cotó blanc.
Crec en els arbres
fregant el cel.
Crec en firmaments
farcits d'estels brillants.
Crec en el teu somriure
que convida a somiar
Crec en els teus ulls, grans, poderosos
que fan inevitable que tremole l'univers.
Crec en tot això perquè
crec en tu.

2020-10-13

Potser quan la tempesta ens aguaita
haurem d'aprendre

a nadar dins el cel absolut,
a saltar tolls i travessar rius,
a definir cada arbre del bosc,
a encendre focs on cremar totes les cicatrius que ens han marcat,
a delinear camins que ens porten a platges d'arenes multicolors
a entrellaçar les mans malgrat la distància obscura,
a fer créixer margarides i herba-sanes en les comissures de les nostres ànimes,
a omplir de roses els jardins oblidats,
a trobar la llum en un mar d'ombres,
a sentir el bes del verb en la pell
i a saber trobar el temps d'estels irreversibles,
de claror infinita,
de pluja dolça.

2020-10-14

T'he de confessar
que, ara mateix,
només soc valent
si és per a volar amb tu.

2020-10-15

M'agites,
cada instant,
em sacseges l'ànima
amb insistència.
Pintem les albes d'abraçades.
Només descanse quan tu m'abrades.

2020-10-16

Envoltat del petri no-res,
buit esglaonat,
absent del tot,

llambordes infinites,
lluitant
per esquerdar el mur,
per foradar la nit,
per alçar el carrer,
per fer un espai
i deixar entrar el teu somriure.

2020-10-16

Cerque el teu somriure
per a no ser un grapat
de papers dispersos
ballant a caprici del temporal.
Cerque la teua veu
per a no ser paraules perdudes,
atemorides i humides,
entre les fulles dels arbres.
Cerque els teus ulls
per a no ser lletres amuntegades
en racons oblidats de la casa
esperant, sense ganes, el perpetu pas del temps.
Et cerque
per a no ser un poeta
dispers, atemorit i abocat al perpetu pas del temps.

2020-10-17

Em dones tant
que t'ho done tot.
Em proclame
ciutadà del teu cor,
patriota del teu somriure,
súbdit dels teus ulls.

2020-10-18

I me n'he adonat
que el que escric ja no és meu,
perquè per tu ix
i ha esdevingut teu.
Igual que part del teu somriure
ja és meu per sempre.

2020-10-19

Obrir el cel
per, només,
sentir el frec
del teu somriure.

2020-10-20

Atresore molts núvols
on escriure el teu nom,
per omplir de llums
aquesta fosca ciutat.

2020-10-21

Fins i tot
el sol, pacient
i enamorat,
espera els teus ulls, cada matí,
per a eixir de la mar.

2020-10-22

Et veig poderosa, somrient,
els meus batecs esdevenen

com tempesta contra les roques,
la meua pell com un prat
solcat pel vent de tardor,
els meus ulls veuen el principi
de l'univers en els teus ulls.

2020-10-23

Instal·lar-me en una mar serena,
viure't cada instant,
habitar el teu somriure,
saber acaronar-te,
fer-te l'amor en cada vers.
Trobar-te dins de tota mirada.

2020-10-24

Enyore els teus ulls
de mirada eterna,
rotunda primavera,
missatgers d'alegria,
força motriu de l'infinit,
negadors del no-res,
proveïdors de fe,
desglaçadors d'ànimes
ancorades en hiverns antics,
donadors de vida,
lascius com un ultimàtum,
senzills com el desig d'estimar-te.
Els teus ulls,
la llum.

2020-10-25

Ets el so de la mar
la remor de les onades,
platja a trenc d'alba d'estiu,
mon camí de totes les matinades.

2020-10-26

Deixar fluir el dia,
necessitar que les hores
caiguen dolçament,
sense esforç,
com a fitxes de dòmino,
sense més pretensió
que fer possible
la nit.

2020-10-27

Cercar els teus ulls
mirant el cel
cercar el camí
com un ocell.

2020-10-29

Embolcalle amb tendresa
totes les hores
i tots els versos
que m'acosten a tu.

2020-10-30

Els teus ulls m'agiten
com una tempesta en una mar de tardor,
i jo, un xicotet vaixell.

Els teus ulls em desvetllen
com mil sols llostrejant en un cel clar i blau,
i jo, un xiquet amb ganes de volar.

Els teus ulls em fan somiar
com totes les revolucions alhora
i jo, una llamborda del carrer.

2020-10-31

Aprendre a viure,
en el trànsit imperceptible,
estasi vital,
suspensió provisional dels dies, de les hores,
ajornat de tota consciència,
però, malgrat tot, imaginant tots els camins
que acaben just a la porta del teu somriure.

2020-11-01

Soc un optimista ofegat pel descoratjament,
un somiador que no pot dormir,
un lluitador amb peus i mans lligades,
un zombi amb lliure albir,
un lector cec, un equilibrista begut,
un vividor que no sap viure,
un savi ignorant, un creient descregut
i, malgrat tot,
anhele la mar del teu somriure.

2020-11-02

Hi ha dies quan no em suporta a mi mateix,
quan un simple frec d'aire em fa mal,
quan milite en l'ala radical de la misantropia integral i absoluta.
Dies quan cap andròmina funciona,

quan cap llibre té interès,
dies quan la vida perd cobertura i bateria,
quan la malenconia inunda els meus ulls cansats.
Dies quan passege amb impudícia les meues paraules buides, les meues cicatrius obertes.
I quan només tu pots recosir, amb tendresa, les commissures de la meua existència.

2020-11-02

Només voler
bressolar-me en la calma
dels teus ulls
però deixar-me sacsejar
per la tempesta
dels teus llavis.

2020-11-03

La meua ànima tremola
enmig del desconcert i incertesa del món
i només sap trobar pau
a recer dels teus ulls.

2020-11-04

Cada nit
col·leccione bocinets de somnis,
els més bells,
i faig boletes de paciència,
píndoles d'esperança,
gominoles d'il·lusió.
I les guarde en les butxaques
per a sobreviure tot el dia.

2020-11-04

Cel mut
farcit de petites infinituds,
ofegat en boires blaves,
llavors
esdevinc obrer de mots
sense veu,
esdevinc llop irreverent
sense lluna,
esdevinc onada impacient
sense mar.

2020-11-05

De tots els llocs de l'univers,
galàxies, sols, mons reals i imaginats,
comarques, països,
mars, valls i muntanyes,
pobles i ciutats,
jo trie viure en els teus ulls.

2020-11-06

Lenyor m'amara a totes hores
i jo el dissimule
pintant versos d'esperança pels boscos d'aquest indret llunyà,
forçant somriures de solituds provisionals,
dibuixant camins que acaben, necessàriament, dins els teus ulls.
Però avui plou
i aquesta fragilitat on visc, aquesta fragilitat que em mana,
esclata.
I m'amague dins de casa
per no haver de respirar les absències que sacsegen la meua ànima.

2020-11-07

Una lluita per no ofegar
el murmuri
dels dies que cauen,
tot allò que tenim pendent,
els camins que hem de fer
i desfer,
les onades que han d'arribar a la nostra platja.

2020-11-08

I el que escric és poesia,
només,
quan tu ho llegeixes.

2020-11-09

Estime el matí
quan aguaite el sol
des del teu pit.

2020-11-10

Potser és pura supervivència,
però porte, amb certa elegància,
enganxar-me els mil bocins,
amb art, amb paciència,
quan esclate als matins
malvivint en la distància,
tenallat per l'absència
i sense l'ombra dels camins.

2020-11-11

No deixaré cap més pàgina en blanc
i aprendré a perdre'm amb el mapa a la mà.
Ignoraré les dreceres i aniré descalç.
Pregaré per trobar-te a la platja
i faré del vent, els teus ulls
i el teu somriure, la meua bandera.

2020-11-12

El camí, llarg, molt llarg,
quasi etern,
ofega la lluna reflectida en bassals d'aigua bruta,
camí ple de dreceres perdudes,
camí ple de dies dormint al sol, estirat a l'herba,
camí ple de núvols en camps de neus,
de platges en mars de roses,
de sols il·luminant el teu somriure.

2020-11-13

Ser una suau onada
de vent que vola entre les teues mans,
ser un tènue raig
de sol que dansa amb els plecs de la teua roba,
ser una sola paraula
de rauxa que fa esclatar el teu riure,
ser una absorta floreta
de cotó enmig dels teus pensaments,
ser un maldestre polissó
de lluny que naufraga al teu paradís.

2020-11-13

Potser siga un somiador inexpert
o vell i ferit,

cansat,
espantat,
potser,
però, ara mateix, volaria en el teu cel amb totes les forces que tinc.

2020-11-14

Voltant pel mateix cel,
cada dia,
amb les mateixes albes del mateix sol,
cada dia,
caminant pels mateixos carrers,
cada dia,
vivint,
cada dia.

Com m'agradaria que estigueres ací!

2020-11-15

Només vull saber lluitar
contra la solitud i l'enyor,
com un xiquet que enlaira somnis.
Només vull saber escriure cada paraula
com un poeta que omple núvols i cels
i aprendre a omplir els teus ulls
d'històries felices,
fer teues
les quatre línies que escric.

2020-11-16

Envoltat per les ones
constants del mar quotidià,
copejat pel vent
insomne del desassossec,

desarborat per la ferocitat
intensa i lenta dels dies,
ja només desitge
ser el naufrag de la teua platja.

2020-11-17

El vent juga amb els núvols
i dibuixa papallones
en el cel de la teua ànima.

2020-11-18

Solitud pastosa
farcida de petites infinituds,
de vegades simple obrer de paraules,
de vegades rabiós llop irreverent,
pedra callada i absorta,
boira molsosa,
udol constant a la teua lluna.

2020-11-19

Assecaré els meus ulls
i em trauré el poema, de dins,
me l'arrancaré d'una vegada;
encara tinc tot el dia pel davant
i si he d'enyorar el teu somriure
almenys que servisca per a emocionar-nos.

2020-11-20

Despertar feliç
quan
en un racó dels nostres somnis,

enmig de la nit,
hem dormit abraçats.

2020-11-21

A prop teu
el meu cor
es mou,
trontolla, camina,
respira,
ronca com un gatet,
fa sorollets,
xipolleja en els tolls,
bombolleja,
s'agita i s'unfla com un globus,
el meu cor
s'alegra, somriu,
et desitja, canta, balla,
i pronuncia el teu nom,
a prop teu
el meu cor vola,
a prop teu
el meu cor és feliç.

2020-11-22

El més bell
del món,
allò pel que cal lluitar
són, senzillament,
les flors que naixen
i creixen
en el teu cor,
l'ombra del teu somriure,
el camí dels teus ulls.

2020-11-23

Malgrat tot sé que només soc
un polissó en la teua nau,
un franc tirador dislèxic,
un poeta maldestre captivat pel teu somriure,
un naufrag atent al far dels teus ulls.
Un vianant pel camí de l'allò que tu i jo som.

2020-11-24

Sí, soc un vell mariner inexpert,
agosarat i maldestre,
sense por a la tempesta,
sense por al temporal,
amb barca i voluntat intactes,
amb una platja entre els núvols,
amb un cor gran per a donar-nos aixopluc.

2020-11-25

Em vull amb tu,
contra espai i temps,
volant en cada núvol,
en cada fulla de tardor.
El més bell de l'univers
són els teus ulls quan somrius.

2020-11-26

Algun dia
deixaré d'escriure metàfores
i et diré
que el meu major anhel, cada dia,
és volar en el cel dels teus ulls,

és naufragar a la platja dels teus somriure,
és morir (una miqueta) en el prat de la teua ànima.

2020-11-27

Fugir d'aquesta sensació que converteix
el meu pit
en un pati d'escola un diumenge a migdia.
Un cel desolat,
passadissos farcits de peatges,
una cuina sense via ni andana,
l'espill sense imatges,
Sibèria en el meu sofà
i el Gobi en el meu llit.
Massa geografia en un pis
buit sense la teua mirada.

2020-11-28

Tot el que vull
cap dins les teues mans,
tot el que voldrem
podrà omplir el cel.

2020-11-29

Potser els àngels
em mostren el camí
però els meus dimonis
són els que m'acompanyen.

2020-11-29

Tens un poder immens,
amb només el teu somriure

fas brollar el sol en el meu pit
i paraules,
versos,
i poemes,
dels meus dits,
i no puc, ni vull, evitar-ho.

2020-11-30

A poc a poc,
sense pressa,
fent acurtar les hores,
esperant el minut
exacte
de trobar els teus ulls.

2020-12-01

Ens fem i ens desfem,
i ens tornem a fer.
Una vegada i una altra vegada,
cada vegada.
En crida i cerca d'equilibri,
de serenitat.
La creació d'una pausa
en rotunditat de l'univers.
De recompensa, només, la bellesa.

2020-12-02

Només respire
aquesta tranquil·litat
del teu somriure.

2020-12-03

Pluja d'hivern

La cosa més intel·ligent,
de més trellat (i seny)
que he fet mai
és decidir estar boig.

2020-12-03

El teu somriure
fa possible la primavera,
les teues paraules
conreen les meues matinades,
fas florir roses en el meu cap.
Ets la llauradora de la meua ànima.

2020-12-04

Tot el passat
per un segon de la teua mirada
i tot el futur
per un vers de la teua boca.

2020-12-05

En aquest món,
perfectament imperfecte o imperfectament perfecte, ves a saber,
sense opcions per a triar el camí

sense camins per a triar opcions,
monotonies dissonants,
harmonies monòtones,
esperant un dia,
esperant una emoció,
esperant una esperança.

Atomitzant cada segon,
esprement cada pensament.

El paradís és un sospir. L'eternitat és un batec.

El paradís no és un lloc, és un estat mental. L'eternitat no és temps, és intensitat.

2020-12-05

Calle i et mire,
senzillament,
i, en silenci, els meus ulls
només cerquen
la rotunditat
d'un subtil frec amb el teu somriure.

2020-12-06

Camins de nits fredes sense estels
en un temps infinit. A poc a poc
el camí s'amara de grisor, els ocells
volen massa alt, el viatge, amb por,
esdevé degoteig de dreces
renunciades, de sols emboirats
en la mar immensa. El camí
no ens estima, ens omple de pecats
els peus i l'ànima. El temps és una gàbia,
no és imparcial, és un botxí,
en aquesta partida amb cartes marcades

on tu tens el frec i jo la ràbia,
on tu tens tu l'abrigall i jo les matinades.

2020-12-06

No tinc por al temps
i, possiblement, tampoc a l'espai.
Declarat això: la vida m'espanta.
Com juga i marxa,
com tempta i lleva.
M'atabala saber que
cada instant malbaratat lluny de tu
és un feix de batecs que no tornaran
per molts segons que fem plegats,
no tornen, no, vindran uns altres, però aquests, no.
És un sospir que es dissol per sempre en el no-res.

2020-12-07

Fondre'm amb l'enyor,
diluir-me amb la tristesa.
Sobreviure amb esperances i somnis,
molts somnis.
Vèncer a la bèstia
o aprendre a conviure amb ella.

2020-12-08

Cada matí
m'enlluerna
la força
de la teua presència.

2020-12-09

M'he perdut pels meus somnis
dibuixant el teu rostre,
pintant el teu somriure,
navegant els teus ulls,
recorrent la teua veu,
cartografiant cada plec,
assaborint cada cel.

2020-12-10

Tots els àtoms del meu ésser et desitgen,
totes les meues cèl·lules et cerquen,
cada òrgan del meu cos et somia.

2020-12-11

Dona'm la mà
perquè no m'arrosseguen
les aigües de l'enyor.

2020-12-11

En la rotunditat
inviolable del que ha de ser
i no és,
em corroïsc, em rovelle, em desfaig.
I el tot esdevé
vell,
trist
i innecessari.

2020-12-12

Seria tan senzill per guarir-me
que m'abrigallares amb la manta,

que em besares les parpelles,
que em digueres, baixet, que m'estimes, que ets feliç,
i jo tancaria els ulls i somriuria.

2020-12-13

Semblaria com
si la tristesa
m'estimara,
més que no tu,
s'arrapa a mi,
no m'abandona,
a vegades em dona un parell de dies de vacances,
però torna,
i caragola la meua ànima contra el ferro de l'enyor,
m'espren, em devora.
I només puc ser
un xiquet que clama
per la calor dels teus capvespres.

2020-12-13

Anhele els teus ulls
com el llop a la lluna,
desitge el teu riure
com el llibre a la tinta,
espere el teu somriure
com la platja a cada onada.

2020-12-14

Reserve per a tu
el meu primer cel del matí,
el que obre el temps
d'estimar-te cada dia.

2020-12-15

Vivint en una tempesta
constant,
el secret, potser, siga
no pensar en l'endemà,
fer-ho tot ací i ara,
no deixar res guardat,
no deixar res,
ni fet, ni per fer, cada dia.
Potser tampoc és un secret.

2020-12-16

Esgote, cada dia, totes les meues paraules
com un franc tirador a comissió,
òmplic els camins cansats
de parapets de poemes.
Atresore dins d'antigues capses de llanda
totes les passes cansades
que fan possible el dia
i la nit.

2020-12-17

No vull creure
en els déus,
venjatius, cruels, despietats,
que s'entesten
a mantindre'ns allunyats
vida rere vida.

2020-12-18

Totes les refotudes cè·l·lules del meu cos,
totes les irreverents polzades de la meua pell,
tots els insurrectes grams de la meua ànima,
esdevenen obscens, libidinosos, lúbrics, porcs i pecaminosos
quan et pense, sempre i en tot lloc.

2020-12-19

Batre les ales,
deixar la seguretat del cable
i volar cap a la lluna
entre glopades d'aire nocturn.

2020-12-19

Va massa lent,
sense vent,
el temps,
inert,
va massa lent.
És una absurda lletania afònica
pels carrerons regolfats
de les ànimes buidades.
Carcanades sense sentit ni trellat.
Va lent,
tan lent,
massa lent,
el vent inert,
i ja no importa perdre o guanyar,
només importa acabar ja,
d'una puta vegada,
amb aquesta pluja de desassossec
constant,
acabar amb el desig,
acabar amb la pena,

oblidar el dubte,
oblidar l'oblit.

2020-12-20

Ara,
que l'hivern fa mal
i tinc l'ànima torbada
he de confessar que
mai
he tingut tantes ganes de tot
com ara,
però només són ganes.

2020-12-20

Just al trenc d'alba,
quan el món resta mut,
m'arriba la teua veu,
el teu somriure, els teus ulls,
i el cel esdevé música.

2020-12-21

Em deslliures de tota por,
omple el meu espai,
bambolles de somnis,
ànsia infinita de ser feliç,
de menjar-me el món,
de fer el camí entre bocins d'estels.
Habitar els teus ulls.

2020-12-22

Soc especialista en matinades,
estudiós dels trens d'alba,
cercador de núvols,
traficant de llums d'albes.
Gurmet dels teus despertars.
I els millors dies
són els que comencen
a prop de tu.

2020-12-23

Riures i galetes,
riures i capvespres,
riures i paraules,
riures i versos,
riures i passejos,
riures i ulls bells,
riures i confidències,
riures i emocions, sensibilitats i sinceritats.
Riures i més riures.
Riures i tu.

2020-12-23

Ara no puc córrer
entre arbres infinits,
ara no puc dansar
amb l'onada insistent,
ara només sé escriure
versos de solitud
en la pell del meu pit.

2020-12-24

El batec dels teus ulls
que encén el cel,
que balla amb l'aurora boreal,
que fa cantar els estels,
que protagonitza tots els meus somnis
que m'embriaga l'ànima amb el pes de l'ansia i el desig,
sense remei, sense portes, sense fi,
sense trellat.

2020-12-25

Estimar és rebel·lia
malgrat els dies de pluja
o de sol intens,
estimar és rebel·lia,
somiàr cada paraula,
sentir cada batec,
dansar cada mirada.
Estimar-te és rebel·lia,
l'amor és pura revolució.

2020-12-26

Poderosa,
somrient,
els meus batecs esdevenen tempesta contra les roques,
la meua pell com un prat solcat pel vent d'hivern,
els meus ulls troben l'inici de l'univers
en els teus ulls.

2020-12-27

En aquests dies que han esdevingut
desficiosos
només necessite

un cafè i pastís de poma amb tu.

I deixar

que la teua ànima

balle amb la meua.

2020-12-28

L'infinit entre les mans,

el teu somriure,

tenir a l'abast

tota l'eternitat

en només un batec.

2020-12-28

De vegades

només la teua veu pot trencar el meu silenci.

De vegades

només els teus ulls poden il·luminar el cel.

De vegades

només la llum del teu somriure pot omplir la meua ànima.

De vegades

només sé estar sol si tu estàs amb mi.

2020-12-29

Quan la teua lluna

va omplir el cel,

també va amarar, juganera,

la meua ànima

del teu nom.

2020-12-29

Cap a tu
amb veu de camí llarg,
amb passes de llums intenses,
amb pressa de llambordes antigues,
amb somriures de dies nous,
amb vocals esguitats de flors.

2020-12-30

De vegades ets mar blava,
altres onada que arriba
a una platja de sorra,
de vegades lluna reflectida
sobre les aigües del port,
de vegades roca, altres vent,
pedra de platja, flor de duna,
migdia, mitjanit joiosa,
matinada insomne,
trenc d'alba, capvespre.
Pots ser moltes coses, moltes,
però sempre, xiqueta, sempre,
ets esperança.

2020-12-31

Torne a proclamar,
persistent —ja ho saps—, tímid però intens,
de forma abrupta i sense concessions,
que només necessite
vestir-me amb el teu somriure i poc més,
i respirar els versos que t'escric,
i navegar pel teu món
dibuixant estels en les escumes de la teua ànima.

2021-01-01

Només és vida,
certament vida,
quan els nostres ulls es troben,
la resta
és temps successiu i inconnex.

2021-01-02

Bressole una esperança,
petita, menuda, xicoteta,
i l'esperança em bressola a mi.
Cap a les meues mans,
secreta, discreta, amable,
dona sentit al vol en els horitzons,
com cada ona que explota en escumes,
com cada cruïlla en el camí
tardorenc.
Una esperança, un somni, una utopia,
certa, necessària, insistent, permanent,
com aquest amor llunyà que em regales.

2021-01-03

M'espanta el sol domesticat,
abans insurrecte,
abans insubmís,
abans radical.
M'espanta aquest món inacabat
fill d'un univers estancat.
M'espanta aquesta constant incertesa
farcida de tendresa.

2021-01-04

Em deixes governar
pel desgovern del teu somriure,
per collir les veritats del futur
per sembrar de somnis el present.

2021-01-05

T'escric milions de versos,
senzills i complexos,
per solcar el cel
de cada dia.

2021-01-06

Gaudir de la dolça
i dura contradicció
de viure fent meu
el fràgil equilibri quotidià.
Cel,
pont,
vesprada,
els teus ulls.

2021-01-06

Surant en constants eternitats,
dibuixant línies paral·leles intermitents,
inventant breus parpellejos en la llum crepuscular,
aixoplugat a recer en les teues mans.

2021-01-07

I és tan bonic
despertar
acaronat per la teua veu.

2021-01-08

Ara mateix tinc tot el temps
per a somiar que em somies,
per a dibuixar versos en el teu somriure,
per a arrecerar-me dins de la teua mirada.

2021-01-09

No crec en el karma
ni en compensacions còsmiques
perquè si fora veritat
el dia que ens vam conèixer s'hauria d'haver esgotat tot el nostre crèdit de sort,
i no,
encara tenim,
pendents,
ajornats,
inconclusos,
temps d'abraçades per a arrecerar-nos
temps de veus per a acaronar-nos.

2021-01-10

Escapem junts
del món dels homes grisos
i passem el dia
fent ninots de neu.

2021-01-11

Perdura
la solitud brutament blanca
quan degoten
les hores
en insurreccions apaivagades.

2021-01-11

Distància immòbil,
segons esclaus,
llum dura,
aire dens,
poemes com a crits,
abraçades d'hivern.

2021-01-12

Només per tu
la infinitud
esdevé immensa,
estable,
amable,
lleugera
i suportable.

2021-01-13

Excepcionalitat habitual,
solitàriament acompanyat de la percepció de la teua presència persistent
enganxada a la roba, a les parets,
a cada racó de la casa,
a cada plec de la meua pell
en absoluta foscor il·luminada,
en silenci sonor i sorollós,
ple de cadascun dels segons intemporals farcits de tu,
seriosament content, petitament gran,
només desesperadament esperant,
amb ganes, amb immensa esperança.

2021-01-14

I deixe passar
les hores,
els dies,
la vida.
I tot,
absolutament tot,
em recorda a tu.

2021-01-15

Quan mire aquest cel alt,
quan note la fredor dels dies,
quan parle jo a soles,
quan els meus ulls enyoren els teus,
pot ser que siga ara,
quan comprenc,
quan entenc,
quan sé,
que vull abraçar-me a la teua ànima.

2021-01-15

El teu cel fa invencible
la meua ànima tantes vegades derrotada,
les teues mans fan creient
la meua ànima descreguda,
els teus ulls fan valenta
la meua absoluta covardia,
el teu somriure fa agosarada
la meua immensa vergonya,
tu fas jove
el meu vell cos cansat.

2021-01-16

Deixar fluir el dia,
necessitar que les hores
caiguen dolçament,
sense esforç,
com fitxes de dòmino,
sense més pretensió
que fer possible
la nit.
I somiar-te.

2021-01-17

I no importen els trons,
i no importa la pluja.
Importen les teues mans,
importen els teus ulls.
Importa el teu somriure.
Importa cada batec teu dins el meu pit.
Importa cada segon des que ens vam conèixer.

2021-01-18

Sacsejats
pel vent,
plens
de tempestes,
prompte,
espere,
lluirà el sol.

2021-01-19

Ser cel,
insistir en ser cel,
voler ser cel en tu.

Demandar ser cel,
perseverar en ser cel,
volar ser cel,
ser cel,
ser cel amb tu.

2021-01-20

Estibe, amb delicadesa,
muntanyes de paraules a orri,
pendents i necessàries,
carícies abandonades per les bodegues
de la meua ànima,
emocions que habiten
racons abandonats de l'existència.

2021-01-20

De vegades vens
i em trobes posant fil a un poema,
baixant-te un núvol del cel,
dibuixant la teua mirada,
omplint de paraules un paper,
pintant-me de tu l'ànima.
De vegades vens i em trobes feliç.

2021-01-20

Decidir no fer cua,
no esperar mai més
el nostre torn.
La vida ha de ser nostra
i refer-nos
peça a peça,
mot a mot.

2021-01-21

Sous les pavés, printemps.

La primavera que ens devem,
cels de revolta
lluny de la por,
enllaçats en mots, en fets.

2021-01-21

De vegades

el Gran Crupier de l'Univers et dona unes cartes.
I diuen que t'has d'acostumar a jugar amb el que t'ha tocat.
Pots renegar, pots maleir, però tens el que tens.
Però realment tens la clau:
o ixes del joc o jugues.

2021-01-22

Bufa el vent i se sent

el soroll de les carrasques tremolant.

Les espurnes crepitant en el foc
d'altres llars.

La dansa hipnòtica de les fulles
en la carretera.

Fins i tot la neu fonent-se
en milers de gotes que volen lliures.

I les persianes que insisteixen en no seguir el ritme dels meus pensaments.

Fa fred

i solitud

i desassossec.

Només llunyania i records,

només versos i mots.

2021-01-22

Haurem de viure
cada emoció multiplicada,
la bellesa amb més intensitat,
mirades de tendresa infinita,
i estimar i riure, riure i estimar fins a quedar extenuats, espremer cada minut
en felicitat
per a compensar tots els dies
que ens estan robant.

2021-01-23

De manera absoluta
sé,
que el més bonic que hi ha
és
mirar amb tu com ix el sol
o, segurament,
estar amb tu quan ix el sol.

2021-01-24

Clarors de Primavera

Anhel calm,
conscient i persistent,
pintat d'enyorança.
Com les fulles
volen ser bressolades
per un suau vent de vesprada.

2021-01-24

I en aquest continu despertar
que ha esdevingut la vida
els teus ulls
omplen el cel
cada trenc d'alba.

2021-01-25

Escriure't és
dibuixar núvols
amb els dits nus,
cada vers és un motiu extra
per estimar, a tu i al món,
és cercar el ressò de cada batec
en cada sí·l·laba.

Dansa obstinadament, i necessària, asíncrona, i exigent,
dels sons.

2021-01-26

Els dies d'hivern fan olor a llenya.

Els dies d'hivern són foscos però no tristos.

Els dies d'hivern demanen abraçades.

Els dies d'hivern són per a parlar de la primavera.

2021-01-27

Tindre la sensació, i el convenciment,

que et conec des de sempre,

i el vent

fa que les nostres paraules ballen juntes

i el sol allarga les nostres ombres

perquè es toquen.

2021-01-28

Fer de cada emoció

el nostre batec

i de cada somni

la nostra lluna.

Fer de cada dia

la nostra casa

i de cada cel

el nostre camí.

2021-01-28

Ets la protagonista

(i la guionista, i la directora, i la productora...)

de tots els meus somnis inconfessables,

i de quasi tots dels confessables.

2021-01-29

Dona'm a respirar el teu alè
aquesta nit,
que cel em recorda els teus ulls,
aquesta nit,
i la flor del taronger amara les ombres,
aquesta nit,
i les meues mans cerquen la teua ànima,
aquesta nit,
i tinc ganes d'omplir-me de tu,
aquesta nit.

2021-01-29

En un etern cel a trenc d'alba
raigs de llum brollen del cap
records i enyorança dels teus somriures.
L'udol del temps, sempre lineal,
tenalla el futur en constants negacions del que és obvi.
Tot el futur està inventat.
Tot el passat és nou.
Dormim a recer de la pluja d'estreles,
bressolats en núvols de foc,
rebentant cada escletxa de veritat
per a deixar entrar el tot absolut.

2021-01-30

Cercar el camí,
trobar la drecera
fabricar les estacions,
somiari amb tu,
només caminar.
Caminar.
Creure en el camí,
confiar en el camí,

ser camí,
i el camí creurà.
I el camí confiarà.
I el camí serà.

2021-01-30

Ser cel,
immens i feliç,
quan tu voles dins meu.

2021-01-31

És el temps connectat a tu,
infinit i dispers,
concentrat i minvat,
quan fas de cada paraula un paradís,
quan fas de cada mirada un cel,
quan fas que tots els segons esdevinguen especials.

2021-02-01

I tot és més senzill,
més amable, natural
i raonable
quan pense
que tu ets tot cel,
núvol,
llostreig
i la meua destinació.

2021-02-02

Fer que tot l'espai
esdevinga camí

fer que el cel siga drecera.

Fer que el camí siga un futur sense ahir i sense demà.

Camí de fulles, de vorals plens de roselles,
el camí no sap d'esperes, el camí és urgència,
el camí va, l'arbre creix.

I, senzillament,
cercar un instant
que ens faça curt el camí.

2021-02-03

Ser bosc

perquè visites tots els racons de la meua ànima,
perquè sembres totes les matinades de roselles i margarides. De timó, romer i
d'espígol.

Perquè habitem els arbres,
perquè pintem d'estrelles tot el cel.

2021-02-03

Per a ser moderadament feliç
en tindria prou, ara mateix,
amb un cafè i tu.
Moderadament no,
molt.

2021-02-04

Remuntades efímeres en pròrroques infinites
esperant un esclafit del tot,
allò que posarà cada cosa al seu lloc,
i subsistim arrecerats en barricades de somnis, promeses i bellesa.
Perquè només la bellesa ens salva la vida.

2021-02-04

El cel només té sentit
si és amb tu.
La resta, tot, és infern.

2021-02-05

Malgrat les tempestes
el cel existeix
i està
en el teu somriure.

2021-02-06

Esclau del temps líquid, baules de segons sòlides,
ocupe l'espai entre els arbres.
Sense saber amarar el silenci amb sorolls muts i sords
pronostique els vols dels ocells en deixants impossibles
i teix llençols per a dormir les nits d'eternes matinades però
desperte en les matinades d'eternes retirades.
Aprenc a esmicolar cada raig de sol, a analitzar cada fotograma que retrata el
camí,
sense interpretar la realitat lluite, desarmat, sense forces, fins dibuixar cada
somni en quaderns
de paper pautat.
Faig dels petits trajectes monocromàtics poemaris que m'han de canviar la vida.

2021-02-06

Si haguera de fer un llistat de coses per a fer en la pròxima vida,
els set primers llocs, i destacats,
serien tu.

2021-02-07

En aquest temps de constants renúncies,
quan soc un xiquet enfadat i perdut,
un poeta despistat sense llapis,
un vianant urgent sense via,
un etern aprenent de matinades
i, ara mateix
em fas falta per trobar-me,
dona'm la mà
i anem a cercar-me.

2021-02-08

Ets el mot de cada vers,
cada lletra, cada accent,
ets tota intenció de l'escrit.

2021-02-09

De vegades,
i ara mateix és una d'aquestes vegades,
l'enyor esdevé bèstia salvatge
i rosega amb intensitat
la pell, els ossos, els nervis,
i esdevé absolut, infinit,
com un Möbius ociós, destorbat i exigent.

2021-02-10

Omplim de desitjos el cel
i endolcim el dia amb el sucre
de la força que ens espenta a somiar, a seguir lluitant.

Vida.

Tot és vida.

Tu ets vida.

És el que té importància.

2021-02-11

Només transite,
dibuixe deixants inconcrets,
línies harmòniques,
cúmuls de punts caòtics ordenats
lluny de tot allò que vull i estime.
I cerque,
insistent,
el punt d'intersecció
amb tu.

2021-02-11

He caminat sota la pluja fina,
he dansat amb la flor de l'ametler,
he nadat núvols i collit estrelles,
he solcat somnis i esborrat bitàcoles,
he pintat albes de llunes i he escrit prats farcits de roselles.
He alçat trinxeres i excavat murs.
Tot, només, per a somiar la teua veu totes les nits.

2021-02-12

Desfer les distàncies,
passes grans
amb sabates plenes de ganes.
Sentir l'ànima
carregada de camins
que ens acosten.
Cada alba ha de ser nostra.

2021-02-13

Recorde els dies que encara
no han vingut,
xicotets recessos de pau i intensitat condensada
en gestos, emocions, camins per recórrer.
Tota la llum de l'univers
concentrada en el teu somriure,
en els teus ulls,
en el tacte de les teues mans.

2021-02-13

De vegades, massa,
la línia del cel
em fa perdre;
de vegades, massa,
només el teu trenc d'alba
em salva.

2021-02-14

Dies de tempestes negres i de boires opaques,
de caps pesants, de boques polsoses i cansades,
dies de passes ofegades en camins infinits,
dies de ratlles contínues i pluges dins la meua cuina.
Dies de versos que volen transitar, impúdics, per la teua pell i la teua ànima,
dies de mantindre, intactes, les ganes de lluitar,
dies de terratrèmols en el meu pit provocats per, només, un bri de la teua mira-
da,
dies de comprendre el sentit de tot l'univers recordant el teu somriure.

2021-02-15

No tinc temps,
ni edat,
ni aptituds —ni voluntat manifesta—

de cometre pecats venials,
petites mentides, enveges passatgeres.
Estic en edat de fer les coses en gran,
condemnar-me dues o tres eternitats
per cada segon de tu.

2021-02-16

I només podrem lluitar
si volem guanyar,
per a fer
de cada llamborda una raó,
de cada contenidor un manifest,
de cada bes una flor
i de cada mà un cor.
De cada llamborda una flor,
de cada contenidor un cor,
de cada bes un manifest
i de cada mà una raó.
Agafar-nos de les mans,
mirar-nos als ulls
i omplir, plegats,
el firmament d'insurreccions.

2021-02-17

Ja habituat a una eterna i immòbil sala d'espera
en espais massa obstinats
i envoltat de minses claredats.
Els enyors s'amunteguen per tots els racons
i els llençols nets i buits fan olor de tristor,
tristor dolça,
acostumada i un xic desesperada.
I l'univers sencer discorre lent i gris.
Sense son ni somnis propers.

Abonyegat.

Víctima del temps estripat.

2021-02-17

Va, vine amb mi.

Allibera les emocions

i fem grans les petites estacions.

Va, vine amb mi.

Agafa l'imprescindible,

la resta ho fabricarem,

adaptable, còmode i amable.

Va, vine amb mi,

t'oferisc postes de sol obstinades,

arbres infinits, totes les albares

i llum de sol nou

mostrant el camí.

2021-02-18

Trobar el cel en cada paraula.

Conquerir bocins del paradís.

Habitar racons inexplorats de l'ànima.

Manufacturar cada somni amb dolçor i tendresa.

Amuntegar, ordenadament, cada emoció.

Ajornar tot futur, cada instant, *sine die*.

Viure, riure. Sobreviure.

2021-02-19

Distàncies obstinades

en espais retinguts,

absències infinites

en calendaris opacs.

Runes de mons enfonsats

bloquejant els camins.
Horitzons d'ulls llunyans
bateguen a la porta
de tot univers.
Sobreviure amb els retalls
de somnis que encara atresore.

2021-02-19

És cel,
només cel,
immensament i senzillament, cel,
però és el cel nostre,
si volem.

2021-02-20

Vers nu, carícies directes a l'ànima,
univers que s'omple del teu somriure,
perquè un cel
lluny del teu somriure
és un desastre.

2021-02-21

De vegades
les matinades són boscos
sense arbres,
immensos erms sense vida,
i només el teu somriure
il·lumina el dia.

2021-02-22

Cada instant,
mans i dies,
minuts i mots,
cada pensament,
cada sol i cada vers,
cada núvol,
tot el cel
ets tu,
la llum dolça,
el suau camí
que m'acarona la nit d'aquest hivern.

2021-02-23

Tinc la puta sensació
que tot el que no hem fet,
sigut,
somiats,
durant aquest desert,
ja no ho farem,
ni ho serem,
ni ho somiarem,
mai.

2021-02-24

Endinsar-me en la tempesta i
fer un jardí en l'ull
de l'huracà,
dibuixar somriures sota els llamps,
obrir les portes del cel
a martellades.

2021-02-25

Transites
sota el cel obstinat
com un ocell.

Jardins que cuides i embelleixes.

Enmig del soroll
cerques entre les illes de flors
l'univers amb les teues ales.

Transites
pels jardins obstinats
de la vida que em provoques.

2021-02-25

Cel, llum,
llum intensa, colors de vides als cors,
cel insurrecte, força de cometes,
i camí,
camins de cel intens,
vida, futurs,
futurs simples, compostos, perfets i plusquamperfets,
i, fins i tot, condicionals.
Futurs sense demà, sense ahir, sense avui,
futurs infinits,
sol, immens sol, universos,
ànimes brillant l'obscuritat,
mots com sospirs,
sospirs com estels,
estels del teu somriure.
Il·lumines el món
amb els teus batecs.

2021-02-26

Ser un cometa feliç
alimentat pels teus somriures
en la primavera de la nit obstinada.
Ser meteor impenitent,
ser habitant del teu cel
i dibuixar en el teu firmament
deixants de pols d'estels.
Ser un món persistent i insurrecte
solcat pels camins de la teua mirada.

2021-02-27

En aquesta distància imperfecta,
temps farcit de camins de núvols,
de matinades lluny de la llar,
cada paraula
és acostar-nos,
cada vers
és habitar-nos.

2021-02-28

Ens regalem
petits intervals d'eternitat,
imperfectes i dispersos,
lliures i diàfans,
plagats de llums i somriures,
bombolles de paraules,
sinceres ullades al present,
abraçades i matisades realitats,
pedra a pedra fem paret,
paradisos dibuixats al vol,
oceans d'emocions
sentiments esbossats en grans discursos,

camins de confiançaes i confiançaes.
En definitiva, faig del teu riure la meua religió.

2021-02-28

I en aquest temps de transitar,
transitant,
sense més interès que transitar,
vianant sense rumb, perdurant,
perdurar, resistir.
Resistència com a forma de vida,
esperar la mirada.
Esperant.
Esperar totes les teues paraules,
una rere altra,
altra,
altra,
totes.
Faig cada passa de cada camí
cap a tu,
des de tu.
Camine
la son,
el despertar,
quotidianitats excepcionals,
el riure i el somriure.
Vivint.

2021-03-01

De tant en tant
demane l'eixida del sol,
un petit espai de pau on viure'ns,
un gran bosc on perdre'ns.
Finestres. Mons.

Sol·licite treva,
una estona d'insurrecció conscient.
Cinc futurs d'enteniment.
Tancar els ulls i creure.

2021-03-02

Has de saber
que cada segon amb tu
és immensament millor que un eó al paradís,
que havent vist la teua ànima al contrallum
ja no em cal somiar amb els estels,
que el record del teu somriure
cura desassossecs de diumenges vespre,
que la llum de les teues presències
il·luminen universos sencers.

2021-03-02

I camine, caminem,
cada dia caminem,
del dia a la nit, de sud a nord,
transitant solsticis i equinoccis,
amuntegant les pedres als vorals de les dreteres,
signant contractes inútilment infinits amb el futur,
dibuixant papallones en la sorra de les platges,
fent que les ànimes s'abracen,
ballen,
i s'estimen com els vells amants.

2021-03-03

Només espai,
només temps,
només volar,

només els teus ulls.
Ser lluna,
ser cel
ser estel en nit
ser camí i destinació,
ser alba, només, sempre.

2021-03-04

Com una boira obstinada
m'enteste a sobreviure
dins cada gest,
dins cada paraula.
Cada enyor
és una finestra de la meua ànima,
cada vers,
una abraçada a la teua.

2021-03-05

I perdre'ns pels camins
de la nostra pell tota la nit, fins a la matinada,
trobar-nos en la tauleta del menjador,
fer un cafè
i tornar-nos a perdre un parell d'hores més.
Per a arribar just per a l'entrepà i les olives.
I després ja veurem.

2021-03-06

En aquestes matinades
d'absències i de boires,
de camins llargs de línies discontinúes
omples el tot i el no-res

en cada vers.

Potser només som mirades síncrones en infinits instants dispersos.

2021-03-07

Mons plens d'antenes
transmeten les coordenades
a caminants perduts,
com jo,
de la llum dels teus ulls.

2021-03-08

Ser aire tebi.
Frec de pluja de primavera.
Ser calma de matí nou.
Ser tempesta.
I esclatar en mil llamps.
Il·luminar el cel per uns segons.
Fer-me núvol.
Flocs de cotó surant la matinada.
Espais, lleus espais de pau, plens de tu.
Ser-ne no res en el tot.
Ser-ne tot en el no-res.
Batecs cadencialment desbocats.
Només un instant, només tota la vida.
Només per viure't en un segon infinit.
Només una lluna. Tot el firmament.
Ser vianant, habitant, polissó del teu cor.
Només trencar el silenci amb les mans.
Només cremar el cel.
Només viure. Només sobreviure.
El paradís a l'infern,
Només omplir-nos de pau.

Només buidar-nos de pols.
Només omplir-nos d'univers.

2021-03-09

Deambular els dies,
traginar les hores
amb els ulls cansats,
amb l'ànima incòmoda.
Deixar de pensar,
esperar-te seré.
Oblidar el desig
constant i conscient,
descurar les ganes,
totes les ganes.
Donaria un món
per no tenir-te tantes ganes.

2021-03-10

Agosarat funàmbul
en les paraules,
valent alpinista
en les mirades,
contumaç capbussador
en el teu món,
constant explorador
en el teu somriure.

2021-03-11

Ara
oblidaria l'hivern
i faria volar els somnis
per la teua pell.

2021-03-12

I endavant,
l'arc de Sant Martí a cua d'ull,
però l'esguard en el llarg camí;
perquè el camí mai em decep
si no malbarate tots els somnis a cada pas.

2021-03-12

Estudiar nocions d'equilibrista,
mantenir-me en el llarg cable
que tiba els dies,
saber balancejar enmig les hores
i les paraules,
cercar l'harmonia en cada gest
i en cada vers,
renegar, definitivament, de l'estabilitat dinàmica.

2021-03-13

Entre núvols d'enyor persistent
aprofite qualsevol gest de la quotidianitat
per a aclucar els ulls
i oblidar la llunyania.

2021-03-14

Ix el sol,
i poc més,
en les infinites hores,
i poc més,
encapsant les paraules,
i poc més,
observant els naufragis,

i poc més,
trepitjant la neu fosa,
i poc més,
dissipant la ràbia en milers de papallones,
i poc més,
Fent del no-res el tot,
i poc més.

2021-03-15

És senzill.
un pla senzill,
un somni senzill:
transitar-nos, habitar-nos, saber-nos, aprendre'ns, estudiar-nos, gaudir-nos.
Voler-nos.
Viure'ns.

2021-03-16

Fes eixir el sol irredempt,
omple el cel de vols insurrectes.
Toca les campanes fins a esquerdar els murs més forts,
tomba totes les torres absurdes.
Arrasa els carrers de la mentida,
rebenta els forrellats dels palaus,
esbatana les finestres en els
despatxos de la ignorància,
crema les persianes en els antres de la ignomínia.
Ventila els esperits adormits,
neteja l'agror de la immundícia.
Deixa que entre la llum i il·lumine tots els racons de l'ànima.
Fes barricades amb les runes del seu poder.
Lluita.
Agafa'm la mà.
I només així guanyarem.

2021-03-17

Manufacturer urgent
de versos incontinentes.
Navegant fidel
del futur imperfecte.
Vianant obstinat
de cels abonyegats.
Enamorat insomne
de qui val la pena enamorar-se.

2021-03-17

Tenim les ales
per a volar,
i hem de volar,
no hi ha més,
i la resta,
la resta només és cel.

2021-03-18

Ocupe cabanes solitàries al bosc
amb llar i biblioteca.
Habite l'amor de les trinxeres
i semble roselles en les llàgrimes llunyanes.
Farcelle els dies en desig i solitud
i els ordene en prestatgeries infinites.
Projecte camins esborrats cap als somnis.

2021-03-19

No et sent, fill d'ulls blaus,
emboscat en aquesta densa boira,
quan els udols deixen sense vida

els records, a poc a poc.
La foscor dels eclipsis
perpètua la somnolència del passat,
la memòria replena els forats del que va ser i el que no.
La distant llunyania esculpeix
les arrugues que aprofundeixen
els solcs de la meua ànima.
I ja no és tristor, car la tristor és indolent,
és la percepció de tot el perdut, fill d'ulls blaus,
estimat fillet d'ulls blaus.

2021-03-19

I no vull ser més que
vianant de matinades eternes,
amb tu,
músic de somnis impossibles,
amb tu,
visitador de platges de primavera,
amb tu,
poeta despistat sense llapis,
amb tu,
un vianant urgent sense via,
amb tu
un etern aprenent de capvespres,
amb tu.

2021-03-20

Transitant pel món,
sense rumb.
Vianant sense festa.
El teu somriure
com a destinació.

2021-03-21

El camí no sap
que és camí
si no el transites.
El cel no vol
ser cel
si no el voles.
Jo no seré
jo
si no tinc el teu batec.

2021-03-22

I sempre
espere,
desitge,
anhele,
necessite,
pregue,
demane,
suplique
que alguna cosa passe,
algun miracle,
un fet excepcional que ho capgire tot.
I només ix el sol.

2021-03-23

En els dies
de les primaveres engabiades,
sense temps d'acumular tantes fugides,
la valentia de la llum
dibuixa el camí

i només una flor és la victòria,
rebel i obstinada.

2021-03-24

Quan ix el sol
tens tot el futur
concentrat a les teues mans.
I l'arbre espera, sense pressa ni condicions,
els teus raigs.

2021-03-25

Explicar-te històries mentre obres els ulls,
bressolar els teus somnis,
habitar els solcs de la teua ànima,
fer créixer floretes petites pels racons dels teus dies.

2021-03-26

No, no intente controlar l'esdevenir,
és impossible,
massa variables
i soc un maldestre en açò de viure.
Però gaudisc i patisc a cada instant,
però sobrevisc a cada instant,
un darrere l'altre,
seguits,
en filera,
sense més fita que esperar les teues paraules,
tota la llum de l'univers concentrada en el teu somriure.

2021-03-27

En els capvespres,
com aquells que pinten el cel de mil colors
i les muntanyes acullen el sol
darrere els arbres,
i les flors del cirerer
xiuxiuegen a la brisa, dansen,
canten i s'espolsen la foscor.

En els capvespres
davant la pantalla en blanc
escric unes línies
quan l'enyor acompanya la lluna.

2021-03-27

Viure de frecs imperceptibles,
d'entropies discretes i discrecionals,
de llums de sols intermitents,
de paraules trobades en la nit.

2021-03-28

Tot
està impregnat d'aromes i de llums de primavera,
de dolça tebiesa.

Tot és tu
i tu tan lluny.

2021-03-29

El sol,
divertit,
rialler,
traurà el seu nas des de la mar,
i jo l'espere,

somrient,
pensant en el camí fins a la teua platja.

2021-03-30

Desordenat en la meua estasi quotidiana,
persistent en la demora del que és evitable
i discretament abraçat al que és inevitable.
Enfangat en pensaments inútils de poeta,
bressolant acromatismes estel·lars,
guixant línies paral·leles que
comparteixen milers d'interseccions.
I la vesprada desapareix engolida per la nit
i la mar descansa monòtona.

2021-03-30

Com un xiquet en dia de festa.
Jugue, camine,
respire,
faig sorollets,
xipollege en els tolls,
bombollege,
m'agite i m'unfle com un aerostàtic,
m'alegre, somric,
et desitge, cante, balle,
escriu el teu nom en colors,
a prop teu
soc allò que diríem feliç.

2021-03-31

Habitar les teues nits,
les teues matinades,
dibuixar-te platges,

pintar versos,
transitar.
Perdre'm en les albes que t'envolten.

2021-04-01

Senzill.
En aquestes hores sobreviscudes,
fabricant maldestre de paraigües,
delege la pluja imminent
per aixoplugar-me
sota les teues paraules i els teus ulls.

2021-04-02

La vida, la bona vida, deu ser
sentir les teues paraules
ballant amb mi
de matinada.

2021-04-03

He viscut,
moltes vegades he perdut,
algunes he mort
i poques he guanyat.
He pujat alts cims
i he caigut en profunds abismes,
he caminat, he volat,
i m'he assegut a l'ombra d'un vell arbre.
Però et confesse la meua gelosia
de cada bri d'herba
enganxat a la teua pell,
de cada raig de llum
que il·lumina els teus cabells.

2021-04-04

Cobert de llum,
des de les boires,
el camí s'acaba,
i comença el cel.
Just en el punt on
cada pas val
per un univers
i cada segon
per una eternitat.

2021-04-05

Els cometes ens aguaiten des del cel
i els camins són llargs.
Els ocells volen en la boira
i els troncs resten muts a la llar.
Però el teu sol m'il·lumina.
I això és bastant.
I això és prou.

2021-04-06

Dins un temps infinit i un espai ampliat,
sense límits, suau
harmonia
enmig la subtil
rotunditat de la llum del cel del matí,
sense límits, intens,
poderosament, núvols
de pensaments perfectes.
Indòmit, incondicional,
eternament entestat a fer del teu somriure la meua llar.

2021-04-07

Quan la boira m'envolta
no hi ha diàleg
amb el temps i l'espai,
només
camins de somnis i desig.

2021-04-08

Voler volar,
volent, vole,
volant, vaig volant,
voler volar el vol.

2021-04-09

No sé si és per necessitat
o és fruit de la meua insurgència,
però agafe el que escric
i faig trinxeres
i des d'elles resistisc
sense més arma
que les roselles que naixen a cada vers.

2021-04-10

La bellesa és el camí,
el més bonic,
necessari
intens,
immediat,
rebel,
urgent.
Via,

lloc,
univers.

2021-04-11

Mentre acumule temps
en els silencis estesos
al sol,
emplene les fulles de gargots dispersos,
gairebé a cau d'orella,
acluque els ulls
i m'impregne de la
teua presència.

2021-04-12

En aquest present amb aspecte
de futur, de temps tèrbol
entre preapocalipsi i postapocalipsi,
temps d'aprendre a suportar,
a la força i amb una cínica elegància,
els discrets desconcerts quotidians.

2021-04-13

Insularitats terra endins
en un món quotidià de boires intenses,
buit de victòries i de derrotes,
electrocardiograma sense tinta i ones cerebrals escampades.
Un món sense camí ni adreça,
cels trencats per mil cables.
Trobe a faltar els teus riures,
les carícies, les converses, les abraçades,
que em digues que em vols a manta.
La línia discontinua només marca l'eix de la carretera.

2021-04-13

Hores infinites,
quasi eternes,
que descantellen el temps,
Immensa boira diluïda en café,
temps morts
de l'absurda derrota que m'acull,
sempre constant i perversa.

2021-04-14

I ací persistisc
dibuixant arbres entre les boires,
traçant grans i petites dreceres,
cercant estels que il·luminen la foscor,
paraules, esquives defenses, contra la monotonia de les hores.

2021-04-14

Una proximitat ancorada
en llunes emboscades en la boira,
batecs a ritme de sorra de platges,
pensaments asíncrons
diluïts en espais de memòria a curt termini.
Ser, en tot moment,
milions de cables on gronxar
el sentit de cada paraula.

2021-04-15

Cerque racons de somnis
d'instants perfectes,
records encara no viscuts;
voler volar, al teu costat, tots els cels del món.

2021-04-16

I el trenc d'alba és,
només,
quan mire els teus ulls
i volem.

2021-04-17

Visc, insistisc, persistisc
en ser l'onada
que arriba, agosarada,
a la teua platja.

2021-04-18

Ser línies paral·leles
per creuar-se en cada infinit,
en tot infinit,
reiterant.

2021-04-19

Faig equilibris en línies
de no existència
on perdure;
visc en espills
on m'esborre.

2021-04-20

Dies d'ibuprofèn i pantalles.
Deixar que s'esborren els somnis i es podrisquen les esperances i prendre un
café mirant com ix el sol. Ser esclau de les meues decisions, sobretot si no les
prenc. Deixar que florisquen roselles al meu cap i habiten tots

els dubtes en la meua barba.

Mai seré el que no vull ser, però tampoc seré el que sí que vull ser. Potser tampoc Seré el que tu vols que siga.

Ser l'ou número tretze de la dotzena, l'arbre que desitja ser talat, una bombeta fosa que il·lumina el fons d'una tolla de granotes.

Ser, cada dia, un animal mitològic distint, una illa grega, un destí ocult i clàssic.

Ser una estació d'enllaç, una terminal, una via morta.

Ser nit.

Ser un bolic, un fardell ple de camins.

No ser res, ser el no-res.

Dies d'ibuprofèn i pantalles.

2021-04-20

Visc les meues perifèries

des del centre del món.

Un lloc, un camí, una via,

un espai al sol,

a l'ombra, a la pluja,

al cim dels somriures.

2021-04-21

Uns estius provisionals

quan els gebres

s'entossudeixen en els nous vells brots,

les llums boreals s'entelen

per les boires quotidianes

i els ressons dels batecs

ensordeixen el brunzit

del meu cable de l'equilibrista.

2021-04-21

Estius provisionals

He improvisat paraules
conreades en els pòsits del cafè,
amb impudícia i vehemència,
petits brots sonors
que s'escriuen sols
pels racons bruts
d'aquesta casa.
He plantat arbres
en els vorals dels camins,
regats amb tinta i tòner,
i han florit enmig de les glaçades.
He somiat tant
que ara només somie
maneres noves de somiar.

2021-04-21

Espais de defici en un mar d'atordiment,
illes fora de ruta,
ports amb nòlits excessius,
bitàcoles en cercles eterns,
mariner sense barca ni platja,
amb l'horitzó boirós.
Sense tempesta.

2021-04-22

Donem per fet que som desert
perquè les nostres mans
s'ofeguen en la sorra,
perquè no poden percebre
l'aroma de les ànimes
esbandides pel vent del nord.

2021-04-22

Amb insistent insubmissió
he après, després de practicar molt,
açò de naufragar-me, amb certa elegància,
de manera educada i formal.
He trobat el puntet, amb precisió mil·limètrica,
a mesurar el temps en compàs d'espera,
a estar a favor abstenint-me activament,
a somiar mentre estic inconscient.

2021-04-23

La pressa cansada
escampa les síl·labes àtones,
sense secrets,
la lluna gran omple el cel.

2021-04-24

Som camins d'algoritmes,
breus instants de bits
entre muntanyes de dades,
sense el frec dels alens
en la nit cibernètica.

2021-04-24

En tots els llocs on he viscut,
on he mort i perdurat
on he fugit, on he trobat,
com un vagabund sens repòs
infinítament perdut i orientat,
m'he abillat amb molts desencerts
i algun encert, per sort,
he sentit els ressons de cada petjada,
el frec de cada matinada en la pell.

2021-04-25

De vegades la llum de la mar
s'escola per l'esquerda
que deixen l'espai i el temps.
Llavors sabem
que és possible ser mar.

2021-04-26

Per tu, en aquest món
immens i petit,
amable i hostil,
faig cabanes al bosc bell i tranquil,
oblido paraules i creme poemes al foc.

2021-04-27

Podem fer preguntes infinites
i només tenim respostes limitades,
no sabem que abans de començar ja
hem perdut el que ens jugàvem?
No ens han donat tants ulls
com per comprendre el que ens passa
i no podem lluitar contra tot,

sempre i en tots els llocs,
la llum ens fa tancar les finestres
i podríem dormir cent anys,
amb cent somnis de colors absurds,
però no trobaríem solucions
als problemes concrets.
La crisàlide és cuc i papallona
al mateix temps, un Schrödinger
dins un capoll, no busques definir-la,
perdria el sentit de l'existència.
Podrem omplir les nostres maletes
de flames blaves, però el que cal
és saber escampar les cendres,
saber obrir els cels amb veritats
malmeses i colpejades fins
no entendre el que volen definir.
Podem pensar en el sol de demà,
però ara hem de córrer per deslliurar-nos
de la tempesta d'avui.
Potser les preguntes són limitades,
però les respostes són infinites.

2021-04-28

Llaure
els solcs de tanta absència,
en els núvols de cada estiu,
cerque
les teues paraules,
totes les paraules,
per a oblidar el soroll de la solitud.

2021-04-29

Ni solitud,
ni enyor,
tampoc malenconia.
És aquesta immensa quietud,
l'espai on tot és perpètuament immòbil,
el temps d'eternitats elàstiques,
un món on no res passa
fins que tu em passes.

2021-04-30

Un temps intensament immòbil.
És el camí del silenci,
és el camí del soroll.
L'espai fet vida,
la vida feta temps.
Només
somiar
despertar abraçat a tu.

2021-05-01

Versos com les línies d'un manifest,
sempre estaré ací,
cal·ligrafiades en un prospecte,
mentre tu hi sigues,
acaben sent una llista de propostes,
somiants cada futur,
més semblants a una nota de rescat,
on tu i jo som possibles,
que a una llista de desitjos.

2021-05-02

En definitiva,
només la primera gota de pluja cau damunt els carrers secs.
Però no és més especial que la segona o tercera.
Però ara no plou.
I no m'importa.
Acluque els ulls.
I dorm.
Senzillament.
O complicadament.

2021-05-03

El temps s'atura
i esclata en mil insurreccions,
la por es dilueix
en l'aire tebi del nou dia.

2021-05-04

M'òmplic les mans
de boira i tendresa,
estenc l'ànima al sol
i et rep
com paraules de pluja fina.

2021-05-05

Només, ara mateix, parlar-te
baixet, a cau d'orella,
només agafar-te la mà,
i fer que el món m'envege,
només fer-te riure, somriure.
Compartir un instant màgic,
molts instants màgics,
només omplir la vida d'instants màgics.

2021-05-06

Camins plens de drecceres trobades,
camins plens de dies dormint al sol, de somnis estirats a l'herba,
camins plens de núvols, de cel alt i llunyà,
camins a platges en mars de roses,
camins a sols il·luminant el teu somriure.
Camins.

2021-05-07

Una finestra,
vella, trista,
bruta i desgastada,
tancada,
desencaixada i amb les frontisses rovellades,
amb un vidre trencat,
inútil si tu no mires dins,
inútil si tu no penges flors de les reixes.

2021-05-07

Tot és temps
del que és possible,
del que és probable,
del que és necessari.

2021-05-08

Pau és trobar els teus ulls
en la nit,
pau és el teu bes sabor café
només despertar-nos.

2021-05-09

Interseccionat
entre el cel i el camí,
just on l'univers es fa immens
i les eternitats filen
futurs infinits.

2021-05-10

El camí discorre sense por,
amarat de vent i d'herba,
plàcid, lleial, convençut,
amb l'ansia, senzilla,
de trobar el teu somriure
al pròxim revolt.

2021-05-11

Les llums del capvespre
dansen entre la sorra
agitada per la brisa:
suau coreografia de la mar en calma.
El batec, constant, de les ones,
bressola un vaixell que s'adorm,
la música del capvespre imminent,
el sol, tímid, s'amaga.
Pot acabar el dia.
Lentament
les ombres juguen a amagar-se
en els teus cabells.
I tu somrius, dolçament il·lumines l'instant.

2021-05-11

Trobar un lloc
on l'univers lineal s'abonyegue,

on totes les dreces naixen i moren
on l'espai i temps creen un meandre.
Un forat de cuc que acoste, inexorablement,
les nostres ànimes.
Lloc de confluència,
intersecció obstinada i reiterada.
Punt de frec, de trobada, de vida.

2021-05-12

Traficar somnis de matinada,
a l'engròs,
omplint saques de les xicotetes coses
dites a cau d'orella,
de cada espurna que brolla del cor,
de les nostres imperfeccions dolces,
de tots els pensaments
que habiten en el frec.

2021-05-13

Et propose una insurrecció,
una fotuda revolta,
un assalt espectacular als palaus d'hivern.
Una rebel·lió definitiva,
de paraules, de freqs,
de somnis que assolirem.

2021-05-14

2

lliguen les ales dels somnis.
Només escric i torne a escriure
per a veure si alguna paraula vola
i pot trobar recer en el teu pit.

2021-05-15

Aprendre a abrigallar-nos
amb teles de núvols,
a volar en cels
dibuixats a colp de paraules.

2021-05-16

Equilibri agosarat,
constant i conscient,
surar els dies com a margarides en el riu,
omplir cada batec de raons.
Equilibri insolent i persistent.

2021-05-17

Som fills d'un cel insurrecte,
del sol que no renuncia a la ferocitat,
de la lluna insubmisa,
de la terra rebel i revoltada.
Fem un bon equip.

2021-05-18

Abraçar-te és batec,
cada alenada és frec,
tot és camí,
viure és estimar,
tu ets viure.

2021-05-19

De totes les urgències que tinc,
que en tinc moltes, algunes molt urgents,

mirar el cel amb tu
és la que és més imprescindible.

2021-05-20

Com a un blues,
estic quasi trist,
però no del tot,
just una miqueta
per poder embriagar-me d'enyor
i escriure aquestes lletres alhora.

2021-05-21

Cada instant,
matins i dies,
cada pensament,
cada distància,
cada núvol,
tot el cel.

2021-05-22

Em faig i desfaig
cada vegada millor,
cada vegada.
En crida i cerca d'equilibri
en la serenitat entestada,
serenitat.
Per a ser el constructor
de l'espai on viure,
espai.
Ser una fotuda pausa
en rotunditat de l'univers,
pausa.

Trobar recompensa, només,
en la bellesa,
absoluta.

2021-05-23

Fulls plens de paraules insonores,
en mons d'abraçades distants,
frases sense espais,
cels tempestes calmes,
universos obstinats i insurrectes.

2021-05-24

Amb urgència,
impugnar aquesta grisa solitud
que desfà l'aurora en bocinets dispersos,
canviar el tot del no-res
que s'ofega en els solcs profunds dels dies,
conjurat aquesta quotidiana distància
que navega en barques foradades lluny del recer de les platges.

2021-05-25

Dolcesa monòtona i urgent.
Previsions ordenades,
lleus trànsits pels mons sense nom,
sense cruïlles on diluir la lucidesa
i les boires protectores dilueixen aromes de margarides monocromàtiques,
El sol llueix, encara, en un cel massa alt.

2021-05-26

Buidar els espais
i aglomerar totes les paraules

en llambordes plenes de lletres
i llançar-les, amb la refotuda rotunditat
d'una blasfèmia, cap al futur.

2021-05-27

Perseverar,
perseverar en les mirades,
en els somriures,
en el frec del teu somriure.
Perseverar en volar amb tu.

2021-05-28

Resta molta pluja per ploure
i les eternitats es degoten en bocins d'instants,
únics, reals, constants i imperceptibles.
El temps només és mar, només és vent.
Només és futur, perfecte o imperfecte.

2021-05-29

Quan pense —cosa
que faig sovint,
però no seguit— en mirar
els teus ulls i
explicar allò
que tu saps, però
no en parlem.

2021-05-29

Caminar,
només per anar,
sense matisos,

sense condicions,
sense plans b,
sense por,
fins on tu estigues.

2021-05-30

Reivindique el sol i la nit,
demane camí,
exigisc cel,
vull immensitat,
ser univers,
amarar-me de l'absolut,
farcir-me del tot i del no-res.

2021-05-31

Existir, ser, habitar,
ser camí, caminar.
Ser somni. Somiar,
viure.
Créixer,
estimar.

2021-06-01

Tot cel,
tota mar,
tot camí,
tot dia
comença
i acaba en tu.

2021-06-02

Bressoles els plecs de la meua ànima,
els solcs de la meua pell,
com la brisa suau i càlida
d'una primavera obstinada.

2021-06-03

Fa temps que sé
que no puc controlar l'esdevenir,
ja he après que és impossible.
Per això gaudisc a cada segon,
per això patisc a cada segon,
per això visc a cada segon,
un darrere l'altre,
seguits,
plegats,
sense més fita que esperar els teus llavis,
les teues paraules,
tota la llum de l'univers concentrada en la teua pell,
en la teua mirada.

2021-06-04

En tenim tot el dret,
però haurem de lluitar
i fer créixer palmeres
i pintar el cel de blau
i fer fora els fantasmes
i traure el fang del camí
i moure el cor, les cames,
i omplir de llum la nit.

2021-06-04

Entre la boira
llueix, encara,
tot allò que encara
podem somiar.

2021-06-05

Ganes de ser un no-res,
ser, si de cas,
una fulleta absorta
esperant el vent,
ser, si de cas,
un cudolet minúscul
a mercè de les onades.

2021-06-06

Ja no hi ha revolucions com les d'abans,
no gosem assaltar els palaus d'hivern,
ni les llotges dels estadis de futbol,
amb una piulada ja ens sentim bé.
Ens creiem herois per
canviar de gran superfície per combatre el monopoli,
per pagar la bossa de plàstic per salvar el medi ambient.
I som seguidors de la falsa dissidència,
súbdits de la maldat feta ordre,
esclaus de la democràcia feta cadena.

2021-06-07

Espere el gran espai quotidià i pendent,
únic, personal i inabastable,
amb els vorals rivetats de sol,
cada matí.

2021-06-08

Camí llarg,
sempre,
com un milió d'estels
que pinten les nits,
però el més necessari,
el més bell del món,
és lluitar pel que val la pena.
I guanyar.

2021-06-09

Camins dispersos

Mons asimètrics
habitants d'eclíptiques abonyegades,
hereus d'eixams de cometes dispersos,
fútils estels fugaços apagats,
plèiades de planetes perduts i trobats,
deixants de meteors líquids,
sols arraconats,
sense rumb, sense sorolls.
Frecs impúdicament ajornats.

2021-06-10

El sol ix,
els carrers acabats de despertar badallen,
els fanals s'espolsen les gotes de rosada,
ara
seria un bon temps
per reclamar el trosset de paradís que ens pertoca.

2021-06-11

Anem cap al temps
de llunes clares,
de rius arribant a la mar,
el temps d'ocells volant alt,

de núvols clars,
de les albes farcides de llums.

2021-06-12

Em deixi créixer margarides
entre els dits,
immòbil,
mentre esperem el sol.

2021-06-13

La llum dura
de les matinades lentes
amarara el cel de tot el que em manca,
dibuixa a l'horitzó les línies del desig obstinat.

2021-06-14

Si tenim camí
hem de caminar,
els déus
no han de saber dels nostres plans.

2021-06-15

Camine,
sempre passa rere passa,
passes humides i melangioses,
camine dreces,
camine somnis d'esperança,
camine obstinadament
però amb la incertesa
de pensar que els déus
ja s'han fartat de fer miracles.

2021-06-16

Des d'aquesta agosarada perifèria,
experta en camins,
respire el món,
potser expert en distàncies,
potser expert en mancances.
Potser ple de món.

2021-06-17

Embogim d'una puta vegada,
encara que siga només una bogeria moderada,
i volem,
volem alt.
Botem el cel en flama.

2021-06-18

Aprendre, cada matí, a fer una barca
amb les fustes dels naufragis
de la nit anterior
I navegar cap al crepuscle.
Aprendre, cada matí, a reconstruir l'Univers
apedaçant restes del *big bang*,
i engegar sols i girar planetes.
Aprendre, cada matí, a espolsar les cendres
de mil fogueres
i encendre el foc pel nou dia.

2021-06-19

Viure de frecs imperceptibles,
d'entropies discretes i discrecionals,

de llums de sols intermitents,
de paraules trobades en la nit.

2021-06-20

Immergit en les clarors
nervioses de l'alba,
lluny de la pau absoluta, però prop del cel,
rente cada foscor
amb watts d'esperança.

2021-06-21

Arrelar-nos al somni,
creure que és possible,
dignificar cada paraula, cada gest,
saber què volem.
Fer-ho.

2021-06-22

Equinocci, solstici.
Nova, plena, nuvolós, assolellat.
Roda, roda, rodem, rodolem.
Encís, desencís.
Dia rere dia.
Nit, lluna. Sol.

2021-06-22

I és tot tan gran
i tenim tan poc de temps,
que no sabem respirar
l'aire de la matinada.

2021-06-23

No poden encadenar la lluna,
la lluna sempre serà lliure,
volen intimidar la platja,
però les onades s'omplen de petons dels amants.
És la lluita total i constant,
Anhels liquats en fang i sang.
Poc ens queda:
tenir en estoc milions de fèretres amb connexió usb i wifi d'última generació.
Fer dieta de trinxera, calimotxo, cacaús i tramussos i, els diumenges, paella.
De tant en tant segar el blat que naix en els cràters de les bombes i collir les
maduixes
que maduren entre els filferros.
O estimar-nos com si fos l'últim dia de desolació.
Ser valents i escriure'ns les declaracions de guerra en les fulles de roser, en els
pètals dels lilàs.
Ser valents i gosar despertar i trobar el front buit i el camp endreçat.
Ser valents i deixar de ser cavallets de fira girant ininterrompudament, tota la
vida
i aprendre a fer l'amor entre restes de metralla,
i escampar llavors de margarides dins de cada conca buida.
No acceptar la rendició, no demanar quarter ni donar-lo.
O tot o res.
No acceptar ser una mort sostenible i de tan poc valor que el diable renunciï a
les nostres ànimes.
No voler ser ramat.
Ser part d'aquesta aspra i dolguda terra, la que ens estima i ens l'estimem a la
nostra manera.

2021-06-24

Un altre dia.

El meu horitzó.

El nostre petit però llarg país.

El nostre xicotet món.
Ser prou fort per a saber ser feliç.

2021-06-25

Cal alçar el puny
i cridar.
La llibertat sempre troba el camí i la forma per poder ser.
La revolta
és obligatòria.
T'estime pel que som,
però, sobretot, pel que serem.

2021-06-26

Qualsevol nit despertarem
i serà dia,
ens alçarem amb força
i batrem les ales,
reivindicarem el cel
i el cel serà nostre.

2021-06-27

I construisc, cada dia,
tots els camins,
totes les flors.
Dibuixe els motius
que mouen els núvols.

2021-06-28

Hem de fer camí,
llum i ombra,
platja d'onades invencibles,

pluja i tempesta.
Futur continu amb vorals
arrecerats del sol.

2021-06-29

Som rics,
rics en distàncies,
rics en enyors,
rics en decepcions i alegries,
rics en petites solituds quotidianes.

2021-06-30

Escoltar com, dolçament, ens desfem en pluja d'estiu en els dies estesos,
escoltar com, intensament, cada batec de la lluna balla en les nostres mans.
Escoltar com, silenciosament, cada frec transita els camins de la nostra ànima.

2021-07-01

Al final tot és saber distingir realitats, temps i espais.
Que no calen gestos inútils, però calen gestos.
Que tots som culpables, però tots som innocents.
Que l'infern és injust, però el cel també ho és.
Que no sabem patir, però sí provocar patiments.
Que la vida no és noble ni bona, però sí que és sagrada.

2021-07-02

Tenim un espai i un temps concret,
però desconegut.
I és el nostre deure, massa vegades,
omplir-los i expandir-los.
Tenim somnis, tenim desitjos,
però tot és record,

tot és aprenentatge pel futur.

Pel demà.

Pel mai.

Però és així, viure amb un peu al passat i un al futur.

2021-07-03

Envoltat del caos ordenat,
monòton món dispers,
dibuixe camins de carril lent,
dilúisc les ombres dels grans arbres,
fabrique petits futurs.

2021-07-04

Passejarem per les avingudes,
pels bulevards, pels carrers i carrerons.
Gaudirem de l'aire fresc,
jugarem a trobar-nos,
a estimar-nos, a poc a poc,
ballarem descalços en el parc,
caçarem papallones invisibles
volant en el cel blau,
ens omplirem de petons
i sentirem el pas de cent mil formigues
pels nostres ventres.
Compartirem estrelles,
cels i somnis.
Tot això només fent que les nostres mirades es creuen,
fent que les nostres mans s'agafen.

2021-07-05

Disperse, cada dia,
totes les paraules

com un franc tirador en dia de festa,
òmplic els camins cansats
de parapets de poemes.
Atresore dins d'antics pots de vidre
totes les passes cansades
que fan possible el dia.

2021-07-06

Ser un ésser dispers
embastat de batecs discontinus,
intersticis per on escapen
les distàncies infinites.

2021-07-07

Soc un optimista ofegat pel descoratjament,
un somiador que no pot dormir,
un lluitador amb peus i mans lligades,
un zombi amb lliure albir,
un lector cec, un equilibrista begut,
un vividor que no sap viure,
un savi ignorant, un creient descregut
i, malgrat tot,
anhele la mar del teu somriure.

2021-07-08

Contra la tirania del temps, sol.
Contra l'immobilisme de l'espai, cel.
Contra la violència de la realitat, imaginació.
Contra la vida, bellesa.

2021-07-09

La meua llar és,
a partir d'ara,
on les paraules nien,
on la veu s'alimente
dels capvespres policroms,
on la bellesa governe
cada fet i cada pensament.

2021-07-09

Els dies
no són els camins que transitem
ni les hores d'estacions i carreteres,
ni tots els espais del món que freguem com de passada;
els dies
són la rebel·lia d'estimar-nos,
són les ganes de respirar-nos,
són tots els instants que hem compartit —i tots els llocs—;
els dies
són tots els instants que compartirem,
són tots els llocs on serem feliços.
Només per això ja val la pena ser immortal.

2021-07-10

Sabem volar:
ens omplim les mans
de núvols, de cel, de sol.

2021-07-11

Sense pors, sense dubtes, sense dolor ni cansament,
sense glòria ni pena
ja, només, sé escriure,
de vegades per necessitat, de vegades involuntari.

2021-07-12

Tots els matins,
totes els instants,
tots els somnis.

2021-07-13

Una lluita per alliberar
el murmuri
dels dies que cauen,
tot allò que tenim pendent,
els camins que hem de fer
i desfer,
les onades que han d'arribar a la nostra platja.

2021-07-14

Sempre em visiten, reiterades,
aquelles sensacions
de solitud i enyor moderades,
quasi imperceptibles, però constants.
El sol observa el dia
i poca cosa importa més.

2021-07-15

No és una lluita entre iguals,
mai no ho ha estat
i mai ho estarà.
Només guanyarem si juguem amb les cartes marcades.
Fugint de la trinxera de la renúncia constant i absoluta,
de la buidor dels mil universos als nostres pits,
de les foscos de milions de sols negres,
dels crits de desassossec,

de l'enyor que rebotava dins dels cervells moribunds.
Tot pot esdevenir en eternitat absoluta de silenci blau.

2021-07-16

Torna el dia
i encara somie,
reincident equilibrista per les ribes dels núvols.

2021-07-17

No pense demanar perdó mai més,
ni hi ha motiu ni ho necessite,
no vull convèncer de res a ningú
ni demanar comprensió.
La vida és una suma de coses,
de gestos, d'idees, de sentiments.
No tots podem ser herois
ni som vilans per decisió pròpia;
potser només podem aspirar
a sobreviure enmig la mediocritat,
a surar entre el desencís.
A decidir, a errar, a encertar,
a ser persones i presoners.
Potser tristes, potser alegres,
però només això.

2021-07-18

Ens instal·len en una quietud,
terrorífica i plaent,
lluny del repòs i prop de la calma,
amb l'ànima hipotecada en una lluita que no desitgem,
no necessitem.
Ingènuament ens declarem invencibles,

ens declarem savis,
ens intoxicuem de detalls
i ens oblidem de la bellesa.

2021-07-18

La realitat és fotudament efímera,
necessàriament efímera.

Dura un instant,
només, un,
el temps just
per a saber que ha existit,
perquè la gota de cervesa
rellisque dels llavis,
o perquè el raig de sol
entre en la cambra
i il·lumine el cos.

Però tots els instants són,
per naturalesa,
únicos,
inèdits,
irrepetibles.

Seran, per sempre meus,
els garde,
els acaricie,
els recorde i els plore.
Són fotudament meus,
necessàriament meus,
irremeiablement meus.

És el que em queda,
és el que tinc.

2021-07-19

Visc en temps de crit àfon,
transitant sense més interès que transitar,
perdurar, resistir,
esperar les coses inesperades.

2021-07-20

Caldria aturar el món,
la indecència de les ostentacions dels poderosos,
la tèrbola manipulació conscient de la premsa,
la indolència del pensament tranquil d'una humanitat que ja no ho és.
Cada negació és un clau més a la caixa de la mentida.

2021-07-21

Qui fora nuvolet,
pacient,
tranquil,
esperançat i enamorat,
per poder ser sacsats,
amarat,
tocat,
besat i estimat
moltes vegades pel teu cel,
cada dia.

2021-07-22

Vesprades allongades
d'entretemps infinits,
sotragueigs d'hores
en harmonies discordes.
I el vent suau, però no fresc,
agrana els camins.

2021-07-22

A voltes

escric.

A voltes

visc.

A voltes

somie.

A voltes

no.

2021-07-23

Seríem il·lusos si creguérem

la vida com un seguit de decisions lliures

barrejades amb una mica d'atzar.

Perquè no ho és.

Definitivament la vida no és això.

Fem el que podem i encara gràcies.

Realment, la vida, és un exercici continu de contenció de danys,

és apagar focs,

(tapar vies d'aigua,

desactivar artefactes explosius. És sembrar, regar, perdre collites i tornar a sembrar.

I així discorrem,

transitem,

plens de ferides i esgarrapades.

I trobem, de tant en tant, entre tanta metralla, tanta runa i enderroc,

els motius per a plantar margarides en les trinxeres.

2021-07-24

Silenci,

només els batecs quasi imperceptibles,

el dia naix sense pressa,
respiració,
cadència de respiració tranquil·la i cansada,
només la teua veu em salva de cada desassossec,
només la teua mirada em salva de cada por,
només el teu somriure em salva de cada malson,
només la teua pell em salva del desastre.

2021-07-25

Faig tènues naus
amb les restes de naufragis
que habiten les teulades,
lluny del mar i del cel,
i solque els camins
que m'allunyen de l'absència.

2021-07-26

Festejar-te,
sota el cel obstinat,
com un ocell.

2021-07-27

Ser feliç sent camí,
gaudint sent camí,
a vegades pedregós,
a vegades asfaltat i amb fanals.
Assolellat o boirós, però camí.
Ser per a ser camí.

2021-07-28

Ànimes en un suau crepuscle,
sense més pretensió
que omplir el cel, i l'infern,
amb somriures.

2021-07-29

Aquesta tirania de la carn, la nostra carn,
que m'empeny a cercar el cel en els teus plecs humits i dolços,
a mesurar-te la pell a pams,
a sentir els batecs del teu en la meua boca;
desig tremolós,
desig valent,
desig infinit i constant,
desig,
desig.
De vegades —poques— voldria aprendre a no tenir-te tantes ganes.

2021-07-30

Només hi ha un lloc,
un,
en tots els universos,
multiversos i versos diversos,
coneguts o desconeguts,
un lloc,
un espai i un temps,
on vull estar
i és, exactament, al teu costat.

2021-07-31

Ocupes tots els espais,
cada junta, cada esquerra,
de les realitats i dels somnis,

cimentes les rajoles dels dies,
de les hores,
de cada minut,
de cada segon,
omples de ganes,
de vida,
de futur cada batec.
Dones sentit a tot plegat.

2021-08-01

De vegades, fill,
construïsc vies, andanes i estacions
per a seure una estona amb tu.
De vegades, fill meu,
carregue amb la responsabilitat
de mantenir l'equilibri de l'Univers.
I m'acaba fent mal l'esquena de l'ànima.

2021-08-02

rec en el vent que agita les palmeres i et porta les meues paraules,
crec en boscos de tardors plens de fulles amb el teu nom,
crec en els prats d'herba fresca esguitats de roselles,
crec en cels blaus amb núvols de cotó blanc,
crec en la mar ballant a la platja de sorra fina,
crec en firmaments farcits d'estels brillants,
crec en tu,
crec, perquè és així com l'univers té sentit.

2021-08-03

Llostreja el dia i el sol,
etern camarada, demana espai
per iniciar la lluita,

per emparar el camp de batalla,
per protegir-nos de la pluja de pedres,
per fer de les nostres derrotes quotidianes
unes victòries humanes.
Només tenim un petit espai, a la vora de la mar, enmig les muntanyes,
en el cel de cada dia,
i podem omplir-lo de la nostra transparència
o reclamar, fermament, per nosaltres, les trajectòries dels ocells.

2021-08-04

Ix el sol
i el camí
continua.
Transita
cap al dia,
cap a tu.
Això és prou,
això és necessari.
Cada eixida del sol,
cada revolt de la drecera,
cada passa,
cada dia.
Cada passa.

2021-08-05

Un passeig pels límits de les llunyanies ofegades
sense el temps suficient per a plantar tots els arbres que dec,
de perdre'm pels camins dels records, pels camins que envolten la casa,
sempre esperant, desitjant, que les portes de l'infern resten obertes
per poder fugir abans els déus no se n'assabenten
de la indiferència vers la primavera.

2021-08-06

He decidit naufragar-me
en la teua illa del tresor
i nadar cap a la teua platja,
sempre,
incorporar els teus batecs al ritme de la meua vida.

He decidit perdre'm en el teu laberint
i transitar, constant, per la teua veu,
sempre,
fent parada en cada accent de la teua pell.

He decidit tatuar-me
els teus ulls en la meua ànima
i dibuixar el teu somriure en el meu pit,
sempre,
escriure el teu nom en les meues mans.

2021-08-07

Plou i m'agrada.
Per la finestra entra l'olor de terra mullada.
I jo aprofite per a tancar els ulls i somiar-te,
ara,
agafat de les teues mans.

2021-08-08

I quan la boira densa
del món amara el meu cap,
només puc que rebel·lar-me,
i forçar cada batec del cor
ple d'ansia,
de lluita,
de bellesa,
de llum.

2021-08-09

Viure aquesta levitat,
passar de puntetes els dies,
les hores, els segons, les vides,
renegar a cau d'orella de l'univers
sense més voluntat que engolir
el temps incolor,
indolor,
insípid.

2021-08-10

I el temps passa
entre baixar i pujar,
anar, vindre, tornar,
revisitar,
de tant en tant respirar,
sentir el ressò d'algun batec dispers,
paisatges llunyans,
i motxilles plenes de pluja.

2021-08-11

Vesprades com un blues,
tristors pausades de migdiades,
solitud dispersa i silenciosa
i escriure aquestes lletres
sense cap més pretensió
que poder embriagar-me d'enyor.

2021-08-11

Fem un pacte:
jo faig com si estiguera tranquil,
que tinc prou maduresa per a suportar la tempesta que viu en el meu pit,
que porte amb ostentosa discreció els buits i la distància,

que assumisc amb dignitat l'excelsionalitat d'aquesta normalitat,
que la impossibilitat no em crema.
I tu em penses i somies de tant en tant.

2021-08-12

Matinades que m'arrelen,
que em deixen exhaust,
que m'ocupen.
Mossegar la vida,
habitar la teua pell,
les eternitats constants i perpetues.

2021-08-13

He guardat somriures
en petits pots de vidre.
També mirades, lascives, d'alegria, de sorpresa,
en llandes, al buit, etiquetades i ordenades.
He guardat carícies, manyagues i el teu tacte
entre les fulles de llibres de textos bonics.
També he conservat petons apassionats, petons de bon dia,
de bona nit, grans i petits, en carmanyoles amb tapes de colors.
He disposat dins el congelador abraçades,
per a tenir-les, des del microones,
al costat del cafè del matí.
Per prendre-me'ls en cas d'emergència,
ara que la distància m'ofega i l'enyor se'm menja.

2021-08-14

El dia es remou amb defici,
monotonia degotant,
camins,
ajornaments continus i constants,

invisibilitats,
dissolucions.

2021-08-15

Carregat en desordre monòton
que envolta i submergeix,
que mai decep,
que mai enganya,
que sempre acompanya i acull,
circumscribit en un camí circular, lent, mal empedrat i amb massa llambordes absents,
dempeus,
però un poc tort,
un poc desencisat.

2021-08-15

Transitar-nos,
urgents,
la pell.
Recórrer-nos,
temeraris,
els plecs.
Assenyalar-nos,
impúdics,
tots els camins.
Assaborir-nos,
llépols,
tots els sabors.

2021-08-16

Llibertat
Blanc i negre, soroll de projector.

Pla general.

Camp desolat, focs, fum, boires de batalla.

Música, Adagio per a cordes, Samuel Barber,

o, millor, Marxa Fúnebre de Sigfrid, Wagner.

Comença el tràveling, primer arran de terra i després volant.

Locutor, veu greu:

“Tenim els peus encadenats a la roca amb una llarga cadena feta de baules forjades amb sang i por.

Tenim els genolls nafrats i plens de fang.

Tenim els ossos estellats pels colps, les esquenes marcades pels fuets.

Tenim els budells buits pel càstig inhumà.

Som serfs dels depredadors.”

Fileres de presoners i refugiats.

“I lluitem, encara, per aconseguir les claus dels grillons,

les demanem,

les exigim.

Volem volar pel cel roig.”

Enquadrament dels voltors menjant carronya.

Rierol de lixiviats.

“Volem allunyar-nos de l'aire pútrid de les clavegueres.

Sabem el preu per gosar revoltar-nos,

la mort no ens atura, sense por,

perquè el premi és la llibertat.”

Fosa a negre.

Crèdits.

2021-08-17

Estimar-te és el meu acte revolucionari quotidià, malgrat les pluges, distàncies,
mancances i silencis

ets la meua gran rebel·lió de cada dia,

la lluita,

l'obstinació per ser part de tu,
el fet més intens i bonic
que omple cada segon de sentit i raó.

2021-08-18

Com repararem les onades trencades?
On trobarem els instants perduts?
On emmagatzemarem les abraçades que no ens hem fet?
Com ens explicarem les llambordes absents?
Com ens reconeixarem?

2021-08-19

Eternitats,
cel,
fressa de les roselles sacsejades pel vent.

2021-08-20

Em deixes ploure
em desfaig,
m'escampe per la teua ànima,
al voltant de la teua casa,
ploc pel camí que porta als teus ulls,
soc, simplement, un nuvolet que t'estima.

2021-08-21

Deixem degotar
els minuts d'aquest dia,
un a un,
sense pressa, plàcidament i discreta,
com si el capvespre
ens haguera de trobar fent l'amor.

2021-08-22

Soc pensaments
farcits de petites infinituds,
de vegades esdevinc obrer de paraules,
de vegades esdevinc llop irreverent,
pedra solitària i absorta,
udol humit a la teua lluna.

2021-08-22

Definitivament, fer olor de tu,
deixar lluny aquesta melangia de les successions d'hores de sol i de pluja,
el trànsit entre el no-res i el tot, augmentats,
vida ensutjada de sorolls i silencis.

2021-08-23

S'escolen els dies, de pressa,
entre tempestes i boires,
s'escriuen els dies, obstinats,
entre camins i somnis.

2021-08-24

I a casa només tinc
passadissos sense asfalts,
una cuina sense via ni andana,
l'espill sense imatges.
Sibèria en el meu sofà
i el Gobi en el meu llit.
Massa geografia per a un pis petit i buit sense la teua mirada.

2021-08-25

Qüestionem les decisions dels déus?
Les combatem?
Les assumim?
Escopim en la terra del camí i plorem per la mala sort?
O fem de la bellesa la nostra arma i acabem amb la tirania?
I l'estiu acaba
i la tardor ja solca la pell.

2021-08-26

Senzillament,
ser-ne,
sense grans sorolls,
sense escarafalls.

2021-08-27

L'habitació no té sostre
i les parets són núvols,
núvols infinits, quan hi som,
la lluna és gran.
Cerquem el cel sobre nosaltres,
omplim el món, quan en som,
fem música,
fem pluja fina amb les pells.

2021-08-28

Cridant consignes des de la pell,
recomponent les flors trepitjades,
pintant les pedres amb paraules,
agitant banderes de frecs i abraçades,
fent de les emocions i els sentiments l'estat general de les coses.

2021-08-29

Res és accessori,
tot és una col·lecció
de trànsits quotidians,
un ordinal clavat
a la porta del dia,
escumes de mar esguitant
la lluna una nit de tempesta,
una llum en els meus ulls
àvids per traçar drecceres,
una flor en una pell
de fragància infinita.

2021-08-30

En un limitat
recés de temps i pau
precipiten les hores
tenyeix de realitat, còmoda, bonica i franca,
cadascun dels somnis.

2021-08-31

Cerquem el cel
per a omplir-lo
de somriures i rialles,
llums de trencs d'alba,
d'espai de blaus continus.
El futur ve de pressa
i l'haurem de rebre fermes,
alegres, amb ganes
de lluita i d'estimar.

2021-09-01

I acaronar-te, bressolar-te,
recitar-te somnis a cau d'orella,
vetlar la teua pau,
navegar la teua nit
fins al nou dia.

2021-09-02

La normalitat no ens acollirà.
El silenci no ens protegirà.
Som vida, som futur, som ganes de tempesta.

2021-09-03

Esperar amb ànsia,
amb pressa.
I els segons,
com batecs arrítmics, dispersos, dissonants, inconclusos, aleatoris, perversos,
estranyos i monòtons
ressonen en cada cavitat,
s'ubiquen en cada alenada,
habiten, com sempre, en cada pensament.

2021-09-04

El blau del cel
es fon, juganer,
amb el sol del matí.
Somie el teu cabell
agitat per la brisa
i el teu somriure
en cada núvol.

2021-09-05

Quan la tristor i l'enyor
regolfen pels carrerons del dia
tot és borrós
i deixi de ser persona
i esdevinc un autòmat
que només suma esperances
en sacs de plàstic de colors.

2021-09-06

Em declare amb l'absoluta i infinita necessitat
d'escriure versos en la teua pell,
de dibuixar estels,
de crear universos.

2021-09-07

Ulls,
ulls tancats,
batecs,
batecs concentrats,
alè,
alè compartit,
cel,
cel nostre.

2021-09-08

Tinc un curs d'especialista en matinades,
una llicenciatura en trencs d'alba,
un màster en cercador de núvols,
especialitzacions en tràfic de llums de tardors.

2021-09-09

Tu
de manera urgent,
ineludible,
incondicional,
necessària,
imprescindible,
indefugible,
inacabable,
inabastable,
indispensable,
inexorable,
inevitable,
ja,
tu.

2021-09-10

Ocells que volem a l'alba
deixem empremtes en els núvols,
ni un dia més sense ser feliços,
ni un dia més sense ser lliures.

2021-09-11

Mentrestant col·leccione bocinets
de la bellesa intrínseca del tot plegat,
de la subtil frescor del que ha de ser
i de la radiant llum del sol amagat.

2021-09-12

I les llargues llargues nits,
preludis de llargs llargs dies,
esclaten en volàtils albes

que duren, a penes, un instant
imperceptible en la llum del temps.

2021-09-21

Dins cada petita cosa,
en cada lloc,
a cada instant.

2021-09-23

Només
el frec i la intensitat,
el blau del cel i de la mar,
el camí i la revolta,
les primaveres de cada batec,
només.

2021-09-24

Els dies s'escolen
arrossegats per la imminència, per la rugositat del camí, per la tardor,
el vent impregna
els mots, el silenci és monocord,
llums blanques.
Van creixent flors en els vorals de la boira.

2021-09-25

I el món va passant.
Com les nits i els dies.
Llums i fulles seques pels carrers.
Cel i mar de tardor.
Tot farcit d'enyor infinit que s'enganxa més que la pega
que et manté, de manera constant i amable, en tot el que faig cada dia.

Persistent.

Urgent.

2021-09-26

Arrecerat ací, llostrejant
la penombra tardoral,
meditant la llum tènue,
cargolant un sol d'esperança.

2021-09-28

Hi ha un instant,
màgic,
únic,
quan les respostes les tens al cap
abans de fer-te les preguntes.
Que tot és relatiu en la mateixa concepció absoluta.
Que el temps passa i que no cura res,
però les ferides ja no ens importen.
Que l'esperança és un invent dels déus per evitar les revoltes.
Que no triar és pitjor que fer una tria equivocada.
Que no existeixen les tries equivocades.
Que sabem molt poc i sempre som a temps per aprendre.
Que estimar és l'única cosa certa que ens salva la vida.

2021-09-29

Poeta a fascicles,
escriptor amnèsic,
mestre en somnis,
doctor en naufragis,
delineant d'horitzons impossibles,
dissenyador de vols d'ocells,
desfullador d'arbres de tardor,

transportador de cistelles d'aigua,
confabulador, contumaç, contra mi mateix,
contrabandista de calculadores sense bateria,
vianant de pluja sense sabates,
lluitador sense causa,
rebel sense lluita,
desertor vocacional,
estrateg de derrotes èpiques,
desfibril·lador de primaveres,
insomne matinador.

I, malgrat tot, només sé creure
el paradís del teu somriure,
els estels dels teus ulls,
les vides que vull viure,
però totes amb tu.

2021-09-30

Plaers senzills,
com un cel de matinada,
com una tempesta en la mar,
com el frec dels teus llavis.

2021-10-01

No hi ha temps
sense cel
ni món
sense frec.

2021-10-02

Fer que el teu somriure
esdevinga camí
i les teues mans, drecera.

2021-10-03

Hi ha dies
que els punts de sutura
de l'ànima
tiben les ferides
i mantenen tots els pensaments en el seu lloc.
Hi ha dies que no.

2021-10-04

Ulls plens de núvols,
els dits fregant el cel,
respirar-te,
sentir-te,
fins i tot creure en els déus,
això i molt més.

2021-10-05

Em perdré al bosc,
trist, fosc i humit,
fins que em trobes
i em tornes a casa.

2021-10-06

Mentre el silenci deixa sentir
soroll roig intens del cel
i les paraules omplen
els buits dels ocells,
allò que m'uneix a tu
vol ballar amb la matinada.

2021-10-07

Camins d'estels sense nits
en un temps infinit. A poc a poc
el camí esvaeix la por, els ocells
volen el cel, el viatge, amb rotunditat,
esdevé degoteig de drecceres
trobades, de sols enlairats
en la mar immensa. El camí
ens estima, el temps és una gàbia oberta,
no és imparcial, no és enemic,
en aquesta partida amb cartes marcades
on tu tens el frec i jo la ràbia,
on tu tens l'abrigall i jo les matinades.

2021-10-08

Omplim-nos
de gosadia, de força, d'insurrecció
i volem,
en el nostre cel,
cap a la rotunda llibertat sense matisos.

2021-10-09

Com un trenc d'alba,
persistent,
com un vers lliure,
insistent,
com el teu somriure,
amb tots els matisos.

2021-10-10

És aquella immensitat
que batega amb el vent,

que fa del temps
successió de no-res constant.

Un peu a terra i l'altre al cel.

2021-10-10

Tragine cada vell matí
acaparant paraules noves,
em dissipe en les denses boires
habitant mons dispersos,
dibuixe camins de carril ràpid
bategant les autopistes saturades,
em diluïsc en les ombres dels grans arbres
somiant petits futurs lluminosos.

2021-10-11

Però et confesse la meua gelosia
de cada bri d'herba
enganxat al teu cabell,
de cada gota d'aigua
que esvara per la teua pell,
de cada raig de llum
que il·lumina els teus cabells.

2021-10-12

Ser un alumne aplicat,
no botar-me ni una classe,
fer totes les pràctiques,
lliurar tots els treballs en data i forma,
aprendre'm el teu cos de memòria.

2021-10-13

Cercar-te en tots els carrers
per a trobar la dreuera,
fabricar, plegats,
els camins, les autopistes, els ponts,
construir-nos,
somiar-nos.

2021-10-14

La claror tèbia
reviscola les cèl·lules
de la meua pell,
el vent suau
fa perceptible la tremolor
del meu cos.
I sobreviuré,
arreuerat i arrelat,
l'oblit de l'hivern.

2021-10-14

No cerque cap sentit a la vida
ni ser esclau de cap destí,
vull ser com un gat,
arraulir-me en els teus llençols,
instal·lar-me en la teua pell, llepar la teua vida.

2021-10-15

No deixar un pam de pell
sense escriure uns versos
de ganes i desig.

2021-10-16

Tardor estival,
que ens transita,
que ens pertany,
que ens espenta, a poc a poc,
i ens alimenta i també ens devora,
en aquesta tardor,
que ens rebrega i ens exigeix,
en aquesta bella tardor
que ens donem, que ens dona,
gran, lluminosa,
que m'omple de ganes de tu,
de ganes de cada pam de tu,
de besar-te, desordenadament,
tota la teua pell, sense deixar-ne
ni un mil·límetre sense explorar.
En aquesta tardor,
ganes de dibuixar-te versos,
d'escriure't somriures,
d'estar en tu.

2021-10-17

Serenament
però amb insistència,
cap a tu
transite camins de núvols,
creme les meues naus a cada singladura.

2021-10-18

Ets el so dels núvols
el color del cel, cada dia,
l'alba des de la meua finestra
el camí de totes les matinades.

2021-10-19

En una eternitat suau on sure cada nit,
farcida amb trànsits efímers per paradisos inacabats,
envoltada amb platges en els boscos d'arbres mil·lenaris,
sacsejada amb llums intermitents que enceguen la nit fosca,
només agafar-me a la teua mà pot alleujar el neguit de tant de camí.

2021-10-20

El cel
arran de pell
per sentir, intensament,
el teu frec.

2021-10-20

De vegades
la memòria dels teus ulls
de matinada encenen la nit
i omplen de neguit
la tremolor dels llums.
Llavors la utopia
esdevé real fermesa
i ets tu, compromesa,
qui m'encens el dia.

2021-10-21

Només soc un poeta despistat
delerós d'omplir-me de tu,
que aprèn cada dia
a estimar-te un poquet més.

2021-10-22

Atura't una estona,
escolta la mar.
Respira intensament
la llum del sol.
Dibuixa't el vent
en la teua pell.
Somia cada batec del món.

2021-10-23

Instal·lar-me en aquest cel,
viure't en un nuvolet,
habitar cada racó del vent,
acaronar el temps.

2021-10-24

I mentrestant,
la nit rellisca en dia
i jo m'arrole
tranquil·lament,
senzillament,
immensament,
en cada record.

2021-10-26

Si fora necessari
agafarem els poemes
i ens farem trinxeres,
i des d'elles resistirem
armats amb la bellesa i la besada.
Cridant consignes des de la pell,
recomponent les flors trepitjades,
omplint les pedres de paraules

agitant banderes de frecs i abraçades,
fent de les emocions i els sentiments
l'estat general de les coses.

2021-10-27

No és un nou dia
fins que no somrius.
No és vida
fins que no estimes.

2021-10-28

He après
a col·leccionar bocinets de somnis,
els més bells,
i fer boletes de paciència,
píndoles d'esperança,
gominoles d'il·lusió.
Per a consumir-les sense trellat ni moderació,
per a sobreviure tot el dia.

2021-11-04

Fa fred i estic a casa,
dic casa perquè no tinc llar,
fa anys vaig decidir no tenir-ne, desarrelar-me
perquè la meua llar ha de ser
on les paraules puguen niar,
on la veu s'alimente dels capvespres policroms,
on la bellesa governe cada fet i cada pensament.
La meua llar serà
on m'il·lumine l'ombra de la persona estimada i pugui abraçar-me a la seua àni-
ma,
on les mans amoroses m'acaricien,

on la llum de l'alba em sorprenga després d'una nit de carn i saliva,
on ressonen, amb contundència, immensos besos,
on trobar la veu que m'acarone,
on les pells es xiuxiuegen.

2021-11-04

Dispers,
amarat d'infinituds minúscules,
envoltat de camins innocus,
només soc
un obrer de paraules entre boires de sorolls,
només soc
un llop irreverent en nits sense lluna,
només soc
una onada impacient mar endins.

2021-11-05

Dispersions

Boira com a estat d'ànim,
imprecisió com a constant vital,
voluntat indolora,
camins que ni van ni tornen,
només trànsits perpetus.

2021-10-28

Vida a terminis,
frecs intermitents,
desig insurrecte,
constant,
quotidià.

2021-10-29

Ara, en cotxe.
Comença a ploure.
Converses insulses a la ràdio.
Vaig mirant la carretera,
quilòmetres eterns de línies contínues i discontinúes.
Tarongers i fàbriques, pins, alguna olivera.
Somie la teua pell.
Embolcalle amb tendresa
cada hora

i tots els versos
que m'acosten a la teua pell.

2021-10-30

No hi ha pau
com la revolta
dels teus ulls,
però, de vegades,
poques,
voldria no tindre't tantes ganes.

2021-10-31

Solitàriament acompanyat de la percepció de la teua presència persistent
enganxada a la roba, a les parets,
a cada racó de la casa,
a cada plec de la meua pell,
a cada vers incomplet.
En absoluta foscor il·luminada,
en silenci sonor i sorollós.

2021-11-01

Besada a besada
dibuixaré poemes en la teua pell,
de mons potents,
de sols i estels,
de llum d'albes.

2021-11-02

En aquesta tardor provocada,
escric un vers en cada fulla
amb la intenció descarada

que el vent els duga fins a la teua finestra,
i que ploguen cançons
sobre la teua pell.

2021-11-03

Quan el sol apareix
i les foscors s'esvaeixen,
el món encara calla per un instant,
només un segon,
finit i etern alhora,
i jo aprofite
per a somiar el teu cos.

2021-11-06

Trobar-nos
en l'aldarull de les carícies,
l'avalot dels batecs,
el tumult dels gemecs
i el caos de la pell tremolosa.

2021-11-07

Les nits cauen com un murmurí,
amb un soroll fosc i constant,
les albes il·luminen els camins pendents,
mentrestant,
les onades somien platges on desfer-se en escumes.

2021-11-08

Viatger
de camins petits i eterns,
insistents i, de vegades, amables,

de transitar continu
per platges,
per prats de roselles,
per carrers i avingudes,
atrafegat o
lluny de sorolls.
Ben a prop del cel.

2021-11-09

Instant de papallones
amb infinites ales batent l'aire,
fregant la pell amb el soroll de mil albes.
Un espai i temps de marees,
i els porus s'inunden
de paraules intenses.
Un univers de futur absolut.

2021-11-10

Una mirada
intensa, lenta, plena, directa i
humida,
la resta del món,
senzillament,
en aquest instant,
no m'importa.

2021-11-11

De vegades és millor omplir
la vida de pàgines en blanc,
trencar els mapes (apagar el GPS)
i perdre's voluntàriament,

deixar dreceres, camins i rutes incertes
i seure's sota els arbres.

2021-11-12

La realitat és fotudament efímera,
rotundament efímera, necessàriament efímera.
Dura un instant,
només, un,
el temps just
per a saber que ha existit.
Però tots els instants són
únicos,
inèdits,
irrepetibles.
Són fotudament meus,
rotundament meus, necessàriament meus.
És el que em queda,
és el que tinc,
és el que soc.

2021-11-13

Potser soc un mariner inexpert
o vell i ferit,
cansat,
espantat,
potser,
però navegaré la teua mar
amb totes les forces que em resten.

2021-11-14

Saber ser un núvol,
el núvol no sap d'esperes,

el cel no sap d'esperes.
La urgència destorba el pensament.
Conjurar la urgència,
calma, tot arriba,
el camí va,
l'arbre creix,
el resultat és beneït per l'espera.

2021-11-15

Constant,
infinit,
etern equilibri,
moviment perfecte.

2021-11-16

I si em pregunten
què vols ser?
diré que naufrag en la teua platja.

2021-11-17

No hi ha millor
moment que ara
ni millor lloc
que els teus ulls
per a fer del futur
un present bell.

2021-11-20

Aquella cadència
lenta i plaent,
calma,

plou,
el soroll de cada gota,
la pau
de les hores tranquil·les,
com una desfilada d'instants suaus i bonics.

2021-11-23

Un polissó sense maleta,
un franc tirador amb dislèxia,
un poeta maldestre captivat pel teu somriure,
un naufrag atent al far dels teus ulls.
Un vianant pel camí de l'allò que tu i jo som.

2021-11-24

El soroll de les gotes
en la teua finestra —des de la teua
finestra tot és més bonic—
caminar sota la pluja per les ciutats,
perdre'ns pels carrerons, pels camins i dreceres,
sentir el soroll de les fulles seques.

2021-11-25

Ser un Ícar malparlat
i poregós,
valent i educat,
ser un diletant naufrag,
tindre la revolta en els ulls.
Fer camins en el cel.

2021-11-26

El el batec a mitjanit,
imprecís i dissonant,
el camí que fan mil llunes
reflectides en la mar,
el vent que esclata contra la pedra.

2021-11-27

L'obscè murmuri constant
nia en les balconades del poder,
terrible i omnímode.
No hi ha regles,
no perdura res sagrat,
tot esdevé absurd i prescindible,
ominós i provisional.
L'humà és ramat,
la mediocritat és llei,
la intel·ligència és artificial
i artificiosa.

2021-11-28

I som imprecisos, sí,
perquè ens entestem
a arrodonir les expectatives
amb el biaix de la versemblança
i no amb el de l'espontaneïtat.

2021-11-29

No hi ha res que em captive més
com ser l'aire que t'envolta.
No hi ha lloc que em seduísca tant
com habitar els teus ulls a mitjanit.

2021-11-30

Ser un planeta rebel
orbitant el teu món,
ser pols estel·lar en el teu cel.
Esdevenir part de tu en un instant perfecte.

2021-11-30

Transitar amablement i constant,
reflectint tots els matisos,
dibuixant tirabuixons de petites llums,
ser un flux tranquil
que frega les teues ribes.

2021-12-01

Ara
que encara el món dorm,
que els carrers són plens de silencis,
aprofite per navegar-te per aigües serenes,
amb calma,
a poc a poc,
somiant la primavera,
demanat el nostre espai i temps,
la gran abraçada que ens fa lliures.

2021-12-02

Perquè, al final, amb dolor,
amb pes a l'ànima
i el cor ple de cicatrius,
aprenem, a la força,
que les coses impossibles
són, sortosament o malauradament, impossibles.

2021-12-02

Ens fem i ens desfem,
una vegada i una altra vegada,
cada vegada.
Totes les vegades.
En crida i cerca d'equilibri,
de serenitat,
de camí, de drecera,
de nuvolet que juga amb el vent,
d'onada exhausta que troba recer a la platja.
Crear una pausa en la rotunditat de l'univers.
Com a recompensa, només, la bellesa,
respirar aquesta tranquil·litat
del teu somriure.

2021-12-03

M'envolte de somriures
que fan possible les meues primaveres,
m'alimente de paraules
que conreen les meues matinades,
visc de mirades
que nodreixen els meus camins.

2021-12-04

Era un vell llop de mar
que no era llop,
que evocava la platja d'arena fina
on va riure una vegada.
Va marxar, va solcar la mar
i va fondejar la seua barca en altres platges,
però cada nit enyorava riure.

2021-12-04

Tot el passat
per un segon de la teua mirada,
tot el futur
per un vers de la teua boca.

2021-12-05

Fa fred, el vent bufa i neva,
els flocs revolen pel carrer i cerque l'aixopluc al teu costat,
fa fred, el vent bufa i neva,
i seré feliç amb la senzilla serenor de les teues abraçades,
fa fred, el vent bufa i neva,
cerque la teua paraula per a calfar les nostres mans,
fa fred, el vent bufa i neva,
necessitem el frec dels nostres cossos.

2021-12-05

Tots els versos són equilibri
entre els teus llavis i el cel,
entre la teua pell i la mar,
aprofitar cada instant
per a trobar els camins
que duen fins a la teua ànima.

2021-12-06

Les flors en les finestres sospiren,
les mantes del sofà t'enyoren,
crec que la cafetera et troba, també, a faltar.
I jo, senzillament, ací estic,
cada segon, fins i tot d'espera, val la pena.

2021-12-07

Temps de probabilitats i proporcionalitats.

De caos monocromàtics i monolítics.

D'esperes de cerques i certeses.

De camins trobats i destorbats.

2021-12-07

Com un jardí de tardor

només necessita un poquet de sol,

les teues mans,

la teua llum

i el teu somriure

per a ser primavera.

2021-12-08

Ser valent,

ser afortunat,

per la gosadia d'estimar,

per la rebel·lia de voler,

per la rotunditat de trobar l'univers en la teua presència.

2021-12-09

Distret pels meus somnis,

mestre i responsable de derrotes èpiques,

confabulador de les millors victòries perplexes,

recopile les coses importants dins la intranscència general.

2021-12-10

Dona'm la mà

perquè no m'arrosseguen

les aigües de l'enyor.
Dona'm la mà
anem al bosc a fer volar
núvols de fulles de tardor.
Dona'm la mà i salpem.

2021-12-11

En la rotunditat
inviolable del que hauria de ser
i no és,
em corroïsc, em rovelle, em desfaig.
I el tot esdevé
vell,
trist
i innecessari,
tret del teu somriure
que sempre és necessari.

2021-12-12

Dormir en les platges de boira,
per a esperar, l'endemà, una onada major,
i tornar a caminar sobre les aigües,
ignorant la fragilitat del temps,
la subtilitat de l'essència del tot,
que som provisionals, a jornada completa,
però provisionals,
i els esforços només serveixen per a fer-nos creure
que controlem el que se'ns escapa de l'enteniment.

2021-12-13

Somie un bell somni
cada instant que somie

i en tot somni
em somie amb tu.

2021-12-14

Reserve per a tu,
com cada matinada, el meu primer alè,
el que obre el temps
d'estimar-te cada dia.

2021-12-15

Aquella soledat tardana, periòdica i mortal,
que em deixa un regust salat
en la memòria de l'ànima.

2021-12-15

Seré un bon equilibrista,
tendiré un llarg cable
fins a la teua porta,
només per veure't.
Seré un excel·lent excavador,
faré un túnel des del meu soterrani
fins al teu jardí,
només per veure't.
Seré un encertat saltador,
arribaré d'un salt del meu terrat
a la teua balconada,
només per veure't.
Seré un solvent repartidor de menjar,
fins i tot,
aniré, amb un aeroplà, des de la meua cuina
a la teua taula,
només per veure't.

Seré un experimentat escafandrista,
em submergiré en la platja
i emergiré en els teus llençols,
només per veure't,
bé, en principi.

2021-12-16

Esgote, cada dia,
totes les meues paraules
com un franc tirador a comissió.
Òmplic, cada dia,
els camins de poemes
com un traginer perdut.
Atresore, cada dia,
totes les passes cansades
com un banquer exiliat.

2021-12-17

Anar on nien les estreles
per a fer créixer mons,
per a conrear cometes,
ser navegants malparlats i poregosos,
valents i educats,
uns naufrags diletants,
en cerca i captura de la revolta constant.
Ser camins en el cel,
fer un univers nou amb les nostres mans.

2021-12-18

Totes les refotudes cèl·lules del meu cos,
totes les irreverents polzades de la meua pell,
tots els insurrectes grams de la meua ànima,

esdevenen obscens, libidinosos, lúbrics, porcs i pecaminosos
quan et pense a tu,
cosa que em passa sempre i en tot lloc.

2021-12-19

Veure com la lluna
dibuixa il·lusions
en els camins del cel
i la brisa insinua
pensaments al voltant de la teua pell.

2021-12-20

A trenc d'alba
el cel emmudeix, un segon,
no gosa destorbar ni la remor del vent,
ni l'ocell piula,
tot resta en silenci, absolut,
perquè
m'arriba la teua veu,
el teu somriure, els teus ulls,
i el món esdevé música.

2021-12-21

No sé
quants camins puc fer al cel,
però
tots arribaran a tu,
no sé les matinades,
però totes amb tu.

2021-12-23

Plantaré el meu escriptori en l'arena
i em traslladaré a treballar a la platja,
prop on les ones ballen amb la riba,
amb els peus descalços,
banyats per les escumes,
obriré els narius perquè entre
tota l'olor de mar,
la brisa mourà els meus papers
i ordenarà els meus versos,
esperaré la teua barca,
mentre t'escric
paraules de colors,
llums de capvespres,
ressons de sonoritats profundes.
I la resta del món,
senzillament,
no va ser,
no és
i no serà.

2021-12-24

El batec dels teus ulls,
que encén el cel,
que balla amb l'aurora boreal,
que fa cantar els estels,
que protagonitza tots els somnis,
que m'embriaga l'ànima amb el pes de l'ansia i el desig,
sense remei,
sense portes,
sense fi,
sense trellat ni forrellat.

2021-12-25

Estimar és rebel·lia
malgrat els dies de pluja,
malgrat les nits de sol intens.
Estimar és rebel·lia,
somiar cada paraula,
sentir cada batec,
dansar cada mirada.
Estimar és rebel·lia i l'amor és pura revolució.

2021-12-26

Visc,
revisc,
pervisc,
sobrevisc,
la tardor constant i emergent, amor de plantar flors en cada finestra.
De versos al cel, sense vergonya ni trellat,
de núvols plens de paraules,
de lligar somnis, un a un, i fer llargs tirabuixons de realitat.

2021-12-27

Fes-me l'amor,
en majúscules, lletra a lletra,
en cada accent,
en cada síl·laba,
lletreja el sentit de cada verb,
en aquest temps que ha esdevingut simple desassossec,
passa'm els teus dits pels llavis,
omple'm de vida la pell, l'ànima.
Omple'm de sentit cada paraula.

2021-12-27

Els dies semblen anys
i els anys, segons.
Se m'atabala el temps en enyor i desig,
en proporcions variables, depèn de l'hora,
de l'oratge i dels mots, fugissers, indòmits,
que s'acumulen a vora dels dits,
matins, vesprades, nits i, de vegades, mitjanits i matinades.

2021-12-29

Arribar on s'acaba la terra,
el lloc on comença el cel,
pas a pas.
On el teu somriure
encén l'aire en càlida brasa
i crema la meua pell, el meu cos, la meua ànima.
On tot comença, on tot és,
on cada batre d'ales
agita l'ànima,
on cada núvol que solca el dia
recita el vers que a la primavera esclata.
On la lluna emmudida, rendida i claudicada
es lliura a la llum dels teus ulls.

2021-12-30

En roig fosc pinte la meua orfandat,
com l'habitant, constant i irredempt, d'una república unipersonal,
no reconeguda i insular,
sense cap altra autoritat competent
que el frec del teu alè.

2021-12-31

Podria haver nascut pirata
i navegar els set mars,
o ser un explorador i transitar camins i selves,
potser ser un gran aviador i volar
el cel a la recerca de glòria.
Però de tot el que podia haver estat
he tingut la sort de ser jo a prop de tu.
I poder transitar-te i descobrir-te cada vegada, cada dia,
solcar-te i omplir-me de mar, de cel, de camí, la pell i l'ànima.

2022-01-01

Només és bon dia,
certament un bon dia,
si les nostres veus es freguen,
la resta
és temps successiu i inconnex.

2022-01-02

Bressole una esperança,
certa, vertadera, real,
i l'esperança em bressola a mi.
Cap a les meues mans,
concreta, discreta, amable,
dona sentit al vol en els horitzons,
com cada ona que explota en escumes,
com cada cruïlla en el camí tardorenc.
Una esperança, un somni, una utopia,
certa, necessària, insistent, permanent,
com aquest amor intens que em regales.

2022-01-03

Quan volem,
el cel,
també és feliç.

2022-01-04

Sempre cerque el més bell poema,
dibuixar flors en la teua cintura,
solcar núvols de la teua boca,
devorar els estels de sucre del teu melic,
nadar en la teua pell com la primera vegada.

2022-01-05

El tot immers
en una perpetuïtat provisional,
amb respiracions a terminis,
amb els batecs en agitada calma,
sobrevivint a base d'esperes, però
sobrevivint.

2022-01-06

Surant en constants eternitats,
dibuixant línies paral·leles intermitents,
inventant breus parpellejos en la llum crepuscular,
aixoplugat a recer en les teues mans.

2022-01-07

Només
amb tu la lluna val la pena,
només
amb tu l'infern és suportable.

Només
amb tu la vida és vida.

2022-01-07

Habitar els hiverns
blaus,
lluny,
amb esperances
de trobar les teues mans.

2022-01-08

I el temps s'atura
quan es troben
els nostres ulls;
el món existeix
dins els lapses
de la nostra pell.

2022-01-09

Com un núvol petit,
suaument,
navegues l'ànima,
encens el cel,
omples el que escric.

2022-01-10

No puc creure en el karma
ni en compensacions còsmiques
perquè si fora veritat
el dia que et vaig conèixer s'hauria d'haver esgotat tot el meu crèdit de sort.

2022-01-10

Perdura
la sensació bruta­ment urgent
quan degoten
les hores
en insurreccions pendants.

2022-01-11

Deixar fluir el dia,
necessitar que les hores
caiguen dolçament,
sense esforç,
com fitxes de dòmino,
sense més pretensió
que fer possible
la nit.

2022-01-12

La llum
dels dies foscos,
el cafè intens
de cada matí,
la calor dels dies
freds d'hivern,
l'ombra dolça
de la migdiada d'estiu,
l'aixopluc enmig
de totes les tempestes,
la pell
de la meua tardor,
l'aire que envolta.
El que soc i vull ser.

2022-01-13

En espera,
solitàriament acompanyat de la percepció de la teua presència persistent,
enganxada a la roba, a les parets,
a cada racó de la casa,
a cada plec de la meua pell
en absoluta foscor il·luminada,
en silenci sonor i sorollós,
ple de cadascun dels segons
intemporals farcits de tu,
seriosament content, petitament gran,
només desesperadament esperant.

2022-01-14

Fugir
de la terrible sensació de viure
en un etern diumenge sense futbol,
un mandrós dissabte sense pel·li de l'oest,
en un avorrit divendres sense tasques,
en un dessaborit dijous sense paella,
en un desaprofitat dimecres sense sol,
en un malalt dimarts sense pluja,
en un absurd dilluns sense mercat,
en una puta setmana sense olives,
en un inútil segon sense tu.

2022-01-15

Saber ser part
de cada cosa petita,
soc, som,
i de tota cosa gran,
allò bell del món,
ets, som,
tot somni, tot cel.

2022-01-16

Soc conscient que
amb cada vers,
amb cada matinada de frec intens,
amb cada mirada somrient,
amb cada història i confiança
aprenc a volar al teu costat.

2022-01-17

El present amb aspecte de futur,
entre preapocalipsi i postapocalipsi,
temps d'aprendre a suportar,
a la força i amb una cínica elegància,
els discrets desconcerts quotidians.
Al recer fals de paraigües foradats
resta molta pluja per ploure
i les eternitats es degotaran d'instant
minúsculs i imperceptibles.
El temps només és cel, només és vent.
Només és futur, perfecte o imperfecte,
amb totes les paraules concentrades
en forma de llambordes
amb la refotuda rotunditat d'una blasfèmia.

2022-01-18

El fil que m'uneix a tu,
el tinc cosit al pit,
envolta la lluna
i arriba al sol,
que m'enganxa a la teua pell.
Tibant, el molt cabró, molt tibant,

i et pense, intensament,
em quede sense alè,
només mire el cel,
críde, pronuncie el teu nom,
lentament,
sí·laba a sí·laba,
matisant les vocals,
cada accent,
desfent-me en l'aire.

2022-01-18

Sacsejats
pel vent,
plens
de tempestes,
però prompte,
espere,
lluirà el sol.

2022-01-19

Ser cel,
insistir a ser cel,
volar ser cel en tu.
Decidir ser cel,
perseverar en ser cel,
obstinar-me a ser cel,
ser cel,
ser cel amb tu.

2022-01-20

Decidir no fer cua,
no esperar mai més

el nostre torn.

La vida ha de ser nostra

i refer-nos

peça a peça,

mot a mot.

2022-01-21

En aquest viatge

petit i etern,

insistent i, de vegades, amable,

en aquest viatge

que és continu transitar

per platges,

per prats de roselles,

per carrers i avingudes,

atrafegat o

lluny de sorolls

ben a prop del cel.

Còmode amb les meues ferides,

acostumat a la lluita,

capaç de lluitar, fins i tot,

per trinxeres confortables,

per camps de batalla bells i lluminosos.

I despertar, cada dia, cada nit,

com despertar d'una migdiada

i no saber l'hora i,

potser tampoc, el dia,

i no ser important ni el lloc ni el dia, i tampoc l'hora.

Només ho és despertar

amb el frec dels teus mots en la meua pell.

2022-01-22

El sol s'escola entre els núvols i creu que escriu històries,
cada emoció multiplicada,
la bellesa amb més intensitat,
mirades de tendresa infinita,
i estima i riu, riu i estima fins a quedar extenuat, esprement cada minut en felicitat
per a compensar tots els dies
que ens estan robant.

2022-01-23

Explica'm els teus somnis,
agafa'm la mà,
plegats assolirem aquest espai i aquest temps.

2022-01-24

I en aquest continu despertar
que ha esdevingut la vida
omple el cel
tots els segons.

2022-01-25

De tant en tant el món s'atura
i les coses insignificants són insignificants, però
les importants ho són de debò,
el sentit nada en la mar immensa
i tot esdevé, a poc a poc, el tot absolut.

2022-01-26

Podem anar on s'acaba la terra
el lloc on comença el cel,
sense dubtar cap passa,

una mar on el teu somriure
encén l'aire en càlida brasa
i crema la meua pell, el meu cos, la meua ànima.
Un lloc on tot comença, la nostra casa,
on cada batre d'ales,
on cada onada que renaix a la platja
recita el vers que en primavera esclata,
on la lluna emmudida, rendida i claudicada
es lliura a la llum dels teus ulls,
podem anar on s'acaba la terra.

2022-01-27

Fer de cada emoció
el nostre batec
i de cada somni
la nostra lluna.
Fer de cada dia
la nostra casa
i de cada cel
el nostre camí.

2022-01-28

I tot és més senzill,
més amable, natural
i raonable
quan pense
que tu ets tot cel,
núvol,
clarors de trenc d'alba
i la meua destinació inevitable.

2022-01-29

En un constant compte enrere
el temps va caient, dispers, per les commissures dels dies,
coneixedor que naixen flors en el meu cap
i el sol m'escalfa quan les teues mans m'embolcallen.
Fora, als carrers, el gebre constant
esmola els camins i els cors.
Tot està inventat.
Tot és nou.
Els somnis sobreviuen a les distàncies,
vivim arrecerats amb tramuntanes eternes,
exposats a la inexistència de la mar,
ofegats per l'obsolescència de la vida humana,
obligats a fer nostra cada escletxa de veritat.
Lluitar per tenir forces per fer-te feliç,
per omplir-me de la llum de la teua presència.

2022-01-30

Ser cel,
immens i feliç,
quan voles dins la meua ànima.
Ser ocell,
satisfet i cofoi,
quan vole dins la teua ànima.

2022-01-31

Els dies no són els camins que transitem
ni les hores d'estacions i asfalt,
ni tots els espais del món que freguem com de passada,
són la rebel·lia d'estimar-nos,
són les ganes de respirar-nos,
són tots els instants que hem compartit —i tots els llocs—,
són tots els instants que compartirem,
són els llocs on serem feliços.

Només per això
ja val la pena ser immortal.

2022-02-01

Diuen que el temps és immutable
i res podem fer per canviar-lo,
però recorde tots els instants que m'han dut fins ací.
Diuen que l'espai és infinit
i no podem caminar eternament,
però recorde totes les distàncies que m'han dut fins ací.
Diuen que cada decisió té uns motius
i hem d'aprendre a viure amb càrregues,
però recorde tots els gestos que m'han dut fins ací.
Diuen que cada persona té un destí
i només som bocins de l'univers,
però recorde tots els noms i les cares que m'han dut fins ací.

2022-02-02

Fer que tot l'espai
siga camí
fer que el cel siga drecera.
Fer que el camí siga, sense ahir i sense demà.
Un camí de fulles tardorenques, de vorals plens de roselles,
el camí no sap d'esperes, el camí és urgència,
el camí va, l'arbre creix.
I, senzillament,
buscar un instant on tot esdevinga vida.

2022-02-03

Confiem en remuntades efímeres
enmig de pròrroques infinites,
esperem un esclafit del tot,

allò que posarà cada cosa al seu lloc,
i subsistim arrecerats en barricades de somnis, promeses i bellesa.
Perquè només la bellesa ens salva la vida.

2022-02-04

Ens trobem i l'Univers és feliç.
Somriures, rialles,
camins d'estels.
Deixem petjades en platges
de crepuscles eterns,
olor de mar,
llum, gran, bella.
Ulls, immensos de goig.
Els nostres batecs en les nostres mans,
sota el cel, gran.
Tot llueix.

2022-02-05

Malgrat les tempestes,
el cel existeix
i està
en el teu somriure.
El cel on em vull perdre,
sempre,
per a no ser trobat,
mai.

2022-02-06

Arrecerat al caliu del teu somriure,
sota el cel dels teus llençols,
il·luminat per la llum dels teus ulls,
embriac pel tacte de la teua pell,

delerós per la teua boca,
per ancorar-me al teu pit,
per fer-nos i desfer-nos en una mar d'estels
acaronats per la lluna.

2022-02-07

En aquest temps de renúncies selectives,
quan soc un xiquet enfadat i perdut,
un poeta despistat sense llapis,
un vianant urgent sense via
i un etern aprenent de matinades,
ara mateix,
quan em fas falta per trobar-me,
dona'm la mà
i anem a cercar-me.

2022-02-08

Ets el mot de cada vers,
cada lletra, cada accent,
tota intenció,
tota nota en aquest cel.

2022-02-09

Soc infant en diumenge plujós
ansiós per jugar dins els bassals,
soc explorador intrèpid
amb les mans assedegades de la teua pell,
soc lector temerari i assidu
cercant el vers dels teus ulls,
soc descregut militant
que prega la teua primavera,
soc poeta ansiós i rebel

amb diagnòstic de bogeria absoluta per tu,
soc contrabandista enamorat
de les teues mirades i els teus petons,
soc insomne vocacional
que vol dormir per a somiar amb tu.

2022-02-10

Cada dia faig camins,
potser tremolosos,
potser neguitosos,
sempre esperançats,
amb els versos,
i llavors transiten mars, pugem cels
i habiten planes i muntanyes,
versos que anhelen els teus ulls,
versos que somien la teua pell.
I cada nit, els ordene i creme
en immenses fogueres
per a pintar amb paraules els núvols,
per a il·luminar el firmament,
perquè ploguen paraules
tot just a la teua porta.

2022-02-11

Caminar sota la pluja fina,
dansar amb la flor de l'ametler,
nadar núvols i collir estrelles,
solcar somnis i esborrar bitàcoles,
pintar albes de llunes i escriure prats farcits de roselles.
Alçar trinxeres i excavar murs.
Somiar la teua veu cada nit.

2022-02-12

Arrossegar les distàncies
amb les sabates mullades
pels carrers plens de pluja.
Sentir els peus freds
carregats de camins
que, malgrat tot, ens acosten.
Cada alba és el nostre món.

2022-02-13

Insomni que
naix de l'anhel
i no de la tristor,
de les ganes
i no del dolor.
Insomni que somia
el teu ventre, els teus pits,
i no deixa entrar la son.
Insomni que
enyora l'absència
però no té por de la distància.
Insomni que
camina la nit
fent dreceres cap a tu.
Insomni que
marxa quan tu somrius.

2022-02-14

Les nostres percepcions del món,
saber que el caos desapareix
si s'allunya en la perspectiva,
però ens pot provocar vertigen.

2022-02-14

Silenci relatiu,
només els batecs quasi imperceptibles marquen la cadència,
il·luminació tènue a la cambra, olor de nou dia,
respiració tranquil·la i, potser, cansada,
només la teua veu em salva de cada desassossec,
només la teua mirada em salva de cada por,
només el teu somriure em salva de cada malson,
només la teua llum em salva de tot desastre.

2022-02-15

Saber ser arbre del camí,
esperar el sol.
L'arbre no sap d'esperes,
el camí no sap d'esperes,
el sol no sap d'esperes.
Saber ser camí.
La urgència destorba el pensament.
Conjurar la urgència,
calma, tot arriba,
el camí va,
l'arbre creix,
el sol surt.
Espera beneeix l'arbre,
el camí,
el sol.

2022-02-16

Trànsits,
insurreccions menudes,
insurreccions grans,
el cel.
Tu.
Univers.

2022-02-17

Periples

El crepuscle, reincident,
obstinat,
dibuixa els camins
que recorrerem.
El cel, pacient,
abraça el nostre vol.

2022-02-18

Cercar el cel en cada paraula.
Trobar els bocins del paradís
en els racons inexplorats de l'ànima.
Transformar cada somni en dolçor i tendresa.
Col·leccionar, ordenadament, cada emoció.
Fer de tot futur, de cada instant, un món d'estels.
Viure, sobreviure.

2022-02-19

Senzillament en tot espai i temps,
grans, molt grans i infinits,
no hi ha res com
cercar el teu somriure.

2022-02-20

Sobrevisc als estralls quotidians
perquè, fins i tot,
el cel,
lluny del teu somriure,
és un desastre.

2022-02-21

Amb el pas del temps
he après a transitar,
m'ha crescut l'ànima,
tant,
que la deixi vessar per les commissures de cada vers.

2022-02-22

Potser
només val la pena,
si el que demanem, el que urgim,
és gaudir de les coses belles,
quan la rebel·lió és una flor
i la proclama és un sol naixent.

2022-02-23

Has esdevingut
tot el meu cel,
les meues ales,
les meues ganes,
anhels i desitjos.

2022-02-24

Endinsar-me en tota tempesta i
fer un jardí en l'ull

de l'huracà,
dibuixar somriures sota els llamps,
obrir les portes del cel
a martellades.

2022-02-25

Llum,
llum intensa
i camí,
futur sense demà,
futur infinit,
només
la nit amb els nostres ulls,
ànimes ballant,
ànimes brillant l'obscuritat,
petons com sospirs,
estels, versos, universos,
il·lumines l'estança
amb els teus batecs.

2022-02-26

I en les meues petites
immenses,
i constants,
dissidències
trobe raons per a caminar.

2022-02-27

Fabricar, sense massa esforç,
petits intervals d'eternitat,
potser imperfectes i dispersos,
però lliures i diàfans.

2022-02-28

Cantar, malgrat les flames.

Trobar.

Un dia rialler que ens espera.

Vine.

2022-03-01

És extremadament senzill:

ens besem

i ens conreem primaveres en la pell.

2022-03-02

Obrir totes les portes

de bat a bat,

drecceres trobades,

les rutes infinites en un cel infinit,

udols humits a la lluna.

2022-03-03

Només espai,

només temps,

només volar,

només els teus ulls.

Ser lluna,

ser cel

ser estel en nit

ser camí i destinació,

ser alba, només, sempre.

2022-03-04

Volar
per a omplir-nos de dia,
per a cercar el camí entre els núvols,
vida de rutes infinites.

2022-03-05

Escriure el teu nom
cada matinada
per a omplir de llums
aquest fosc món,
per a fer primavera de l'hivern.

2022-03-06

El que importa és el camí,
el que importa és la destinació,
el que importa és tota passa,
el que importa és el present i el futur,
l'impossible i el possible,
els batecs,
la bellesa intrínseca del tot.

2022-03-07

Visc,
sobrevisc,
d'amor de constant de tardor.
De versos al cel, de núvols plens de paraules,
del teu carrer amb mi a la porta de ta casa,
Tu,
el meu camí,
la meua destinació,
la meua llar.

2022-03-08

Ser matí d'hivern.

Rotunda pluja de primavera.

Ser calma.

Ser tempesta.

I esclatar en mil llamps.

Il·luminar el cel per uns segons.

Fer-me núvol.

Flocs de cotó surant la matinada.

Espais, lleus espais de pau, grans espais plens de tu.

Ser-ne no res en el tot.

Ser-ne tot en el no-res.

Batecs cadencialment desbocats.

Només un instant, només tota la vida.

Només per viure't en un segon infinit.

Només una lluna. Tot el firmament.

Ser vianant, habitant, polissó del teu cor.

Només trencar el silenci amb les mans. Només cremar el cel.

Només viure. Només sobreviure.

El paradís a l'infern,

Només omplir-nos de pau.

Només buidar-nos de pols.

Només omplir-nos d'univers.

2022-03-09

Un prat

amb herba verda, i flors, ple de flors;

arbres.

Una suau brisa,

soroll del vent

des de la nostra llar.

Un cel,

capvespre,
el sol cansat es pon, a poc a poc.
Ens besem.

2022-03-09

I si, potser, la vida només és una metàfora,
i tenim les forces justes
per a veure entre els barrots,
i només podem estar sobre les onades,
fer surf entre els dies,
per esperar, l'endemà, una onada major,
i tornar a caminar sobre les aigües,
ignorant la fragilitat del temps,
la subtilitat de l'essència del tot,
que som provisionals,
provisionals a jornada completa,
i els esforços només serveixen per a fer-nos creure
que controlem el que se'ns escapa de l'enteniment.

2022-03-10

Escric cada poema
deixant esborralls de la meua ànima per tot el paper.
Transite diàfan
pels camins dels teus dies i les teues nits.
Trie cada paraula
perquè balle amb el teu nom i rime amb els teus ulls.
Dibuixe els teus somriures
en cada ombra de la nit i en tots els núvols del cel.
Habite de manera constant
cada paret de la teua habitació i totes les fulles del jardí.

2022-03-11

Volar arran de la teua pell,
fer florir primaveres
des de la meua boca,
navegar universos
en el teu cor.

2022-03-12

Estudiar nocions d'equilibrista
i mantenir-me en el llarg cable
que tiba els dies,
saber balancejar enmig les hores
i les paraules,
cercar l'harmonia en cada gest
i en cada vers,
renegar, definitivament, de l'estabilitat dinàmica.

2022-03-12

Açò de viure'ns val tant la pena
que hauríem d'aprofitar qualsevol esquerra en la quotidianitat
per a florir.

2022-03-13

Els núvols solquen el cel del nou dia,
naus anant i venint al teu horitzó,
bitàcoles infinites i eternes
bressolant les onades de la teua pell.

2022-03-14

Com l'arbre desitja
la pluja,
la meua pell desitja

les teues mans.
Com l'arbre cerca
el sol,
els meus ulls cerquen
la teua presència.
Com l'arbre espera
el vent,
jo espere el teu alè
a la meua ànima.

2022-03-14

De vegades pense que
si no tornara a eixir el sol
i em tocara viure en un món gris perpetu,
sense color, sense somnis,
borrós,
el cel només un lloc buit,
sé que tu
pintaries de llum el tot
i ompliries la vida de coses bones.

2022-03-15

És senzill.
Un pla senzill,
un somni senzill:
transitar-nos, habitar-nos, saber-nos, mirar-nos, tocar-nos, respirar-nos, estudi-
ar-nos, gaudir-nos.
Voler-nos.
Estimar-nos.

2022-03-16

Silenci del vent sorollós,
a càmera lenta
perviu el teu somriure.
Triem, o frec o barbàrie.

2022-03-17

Tenim les ales
per a volar,
i hem de volar,
no n'hi ha més,
i la resta,
la resta només serà cel.

2022-03-18

Ho confesse,
no hi ha res al món,
no hi ha res comparable,
a volar al teu costat per aquest cel.

2022-03-18

Eternitats,
cel,
fressa de les flors del voral de l'autopista.

2022-03-19

I no vull ser més que
caminant de matinades eternes,
amb tu,
músic de somnis impossibles,
amb tu,
visitador de platges de primavera,

amb tu,
poeta de versos pendents,
amb tu,
un vianant de camins immensos,
amb tu
un etern aprenent de capvespres,
amb tu.

2022-03-20

Viure és respirar
l'aire que agita els teus cabells,
viure és sentir
la teua pell arrecerada en els meus batecs.
Viure és navegar
per la teua mirada tota la nit,
viure és dibuixar
cada polzada de la teua pell.
Viure és estimar
cada racó de la teua ànima.

2022-03-21

I quan m'omple l'ànima
amb el teu somriure,
tot l'infinit de l'univers
no té importància,
o, senzillament,
tot l'infinit de l'univers
és bo i amable.

2022-03-22

I sempre
espere,

desitge,
anhele,
necessite,
pregue,
demane,
suplique
que alguna cosa passe,
algun miracle,
un esdeveniment definitiu,
un fet excepcional que ho capgire tot.
I, de vegades, ix el sol.

2022-03-23

T'estime amb totes les lletres,
amb l'apòstrof ben col·locat,
sense títles però amb tots els accents,
en majúscula i minúscula,
en versals i en negreta.
En tota la tipografia,
clàssica, moderna,
inventada i per inventar.
T'estime de totes i cadascuna
de les maneres possibles.
Per terra, mar i aire,
en aquest univers
i en tots els universos paral·lels,
secants i perpendiculars.
A cobert i a l'aire lliure,
en el frec i en el buit.
És així.
És sempre.

2022-03-24

Intermitències
de llum,
de camins,
de voler ser,
de ser,
d'estar,
de romandre.

2022-03-25

Nits.
Dies.
Pluja i el tel de les hores.
Singladura de destinació única,
resta la meua ànima oberta de bat a bat.
Somie, escric i dibuixe els presents
per a arrecerar-me en la teua ànima.

2022-03-26

No, no intente controlar l'esdevenir,
és impossible,
massa variables
i soc un maldestre en açò de viure.
Però sobrevisc a cada instant,
un darrere l'altre,
seguits,
en filera, un a un,
sense més fita que esperar les teues paraules,
tota la llum de l'univers concentrada en el teu somriure.

2022-03-27

Hem de conjurar-nos contra la foscor,
dibuixar camins cap a l'horitzó,

que les boires no facen tremolar
el sol de l'alba.

2022-03-28

Tot
està impregnat d'aromes i de llums de revolta,
de dolça tebiesa d'una boira màgica.
Tot és tu, tot és jo.

2022-03-29

I en aquest capvespre
que és la vida,
cada vegada més vespre,
m'atansa a tu,
a les coses senzilles, necessàries,
imprescindibles.

2022-03-30

Silenci sorollós
en veu alta discreta.
Pàgines sense buits
en paraula constant.
Tempestes calmes
en núvols somrients.
Flors arrecerades
en camins constants.

2022-03-30

Sentir el cel amb les mans
i olorar les flors que l'omplen.
Eternitat és nostra.

2022-03-30

Sense límits, suau
harmonia
enmig de la subtil
immensitat de la llum del cel l'alba,
sense límits, intens,
poderosament, pètals
de pensaments perfectes,
eternament nadant en el teu somriure.

2022-03-31

Si fora necessari
agafarem els poemes
i ens farem trinxeres
i resistirem
armats amb la bellesa i la voluntat.

2022-04-01

Senzill.
En aquestes hores sobreviscudes,
fabricant maldestre de paraigües,
delege la pluja intensa i imminent
per aixoplugar-me en tu.

2022-04-02

Desitjar envoltar-te,
que m'envoltes.
Fer de cada segon
una vida extraordinària,
però repetible.

2022-04-03

Els lladres dels somnis no descansen.
Cobdiciosos, inútils, inoperants
i necis administradors
de les misèries,
de les mancances,
dels desassossecs que ells mateixos provoquen.
Només
resistirem
des de la desesperança,
només
guanyarem
des de la ràbia.

2022-04-03

He viscut,
moltes vegades he perdut,
algunes he mort,
d'altres he acabat sa i sense estalvis.
No tinc por a lluitar
i molt menys a guanyar
si les teues mans
m'agafen mentre caminem.

2022-04-04

Farcir de flors el nostre paradís,
menjar-me el teu somriure,
navegar la teua mirada.

2022-04-06

Reincidències

La vesprada va lliscant,
incrèdula,
cap a la nit.

2022-04-06

Derrotat l'hivern,
però no devastat,
entre malament i bé,
la primavera desmunta l'obscuritat
amb conjurs quotidians minúsculs,
somriures errants i petits raigs de sol juganers i dispersos.

2022-04-07

Fer els camins amb les mans
per a participar, humil,
de tots els somnis de la teua ànima.

2022-04-08

El món pot esdevenir en un seguit
d'esfondraments
selectius, delimitats,
continus, reiterats,
i quotidians,

però mitjanament suportable
si habite la teua ànima.

2022-04-08

Si sabera dir
tot allò que vull dir!
Cada paraula
necessària i plena de significat,
la tendresa naix de les mans,
dels gestos,
dels somriures que fan tremolar universos,
de les mirades que reciten versos.
Sé que a prop teu sempre és primavera.

2022-04-09

Cada petit somni que somie
és de tu,
per tu,
per a tu,
amb tu.
Cada gran somni que somie
és de tu,
per tu,
per a tu,
amb tu.

2022-04-10

El sol s'atura
en aquell instant,
aquell precís instant,
quan el temps esdevé frec.

2022-04-11

La vida és
poc més que un tènue
remolí de pols,
una gota immersa en la nostra mar.
Però també és
una flor que floreix en el teu jardí,
el teu alè en la meua pell,
els teus somriures en els meus ulls.

2022-04-11

Mentre acumule silencis densos,
temps estirat al sol, a la lluna,
intens
ensorre, pedra a pedra,
el temps,
emplene les fulles de gargots dispersos.

2022-04-12

Espai i temps saturats,
consciència,
desconcert,
contrast accentuat,
temps líquid,
pastositat reincident.
Petites eternitats quotidianes.

2022-04-12

Deconstruir una illa,
terra endins, envoltar-me
de boires intenses,

habitar la pluja quotidiana,
buidar-me de victòries i de derrotes,
electrocardiograma sense tinta i ones cerebrals escampades.
Sense camí ni adreça
trençar els cels amb mil cables.
La línia discontinua només marca l'eix de la carretera.

2022-04-13

Núvol rere núvol
el cel escriu l'alba,
vers rere vers
cerque el teu alè.

2022-04-14

No defugir de la tempesta
només per a trobar recer
a la platja dels teus ulls.
Encarar la tempesta
només per a poder
ancorar-me a la meua ànima.
Guanyar a la tempesta
només per a viure
entre els teus braços.

2022-04-15

Racons de somnis,
d'instants perfectes,
records encara no viscuts;
volar volar, al teu costat, tots els cels del món.

2022-04-16

El cel llueix,
pinta la nostra primavera.
Vol regalar-nos el cel de colors
per a fer més gran
el goig d'estimar-nos.

2022-04-17

De vegades
només la teua veu
pot trencar el meu silenci.
De vegades
només els teus ulls
poden permetre'm veure.
De vegades
només la llum de la teua pell
pot calfar la meua ànima.
De vegades
només suportar estar sol
si tu ets amb mi.

2022-04-18

Crear eternitats
de cada instant,
fer cruïlles de cada infinit,
en tot infinit,
reiterant.

2022-04-19

La meua mà entre les teues,
olor de vent de pluja,
plàcidament embolicats de tendresa extrema
desemboliquem el dia,

la llum d'aquest cel
convida al desig.

2022-04-20

He improvisat paraules
conreades en els pòsits del cafè,
amb impudícia i vehemència,
he fabricat petits brots sonors
pels racons bruts
de la meva ànima.
He regat amb tinta i llàgrimes
els arbres dels vorals del camí
i han florit enmig de les gelades.
He somiat tant
que ara només somie
maneres noves de somiar.

2022-04-21

Només tu pots
donar-me forces
per aprendre a versionar-me
una i mil vegades.

2022-04-22

Com a insubmís declarat i insistent
he après, amb pràctica i convicció,
a naufragar-me amb certa elegància
en la teua platja
de manera educada i formal.

2022-04-23

Rebutge ser un vianant
en camins d'algorithmes,
breus espurnes de bits
entre muntanyes de dades,
sense el frec dels alens
en la nit cibernètica.

2022-04-24

Estimar són unes poques paraules
exactes.

Estimar és esperança.

Estimar és sentir els batecs forts
quan em parles, quan et pense.

Estimar és tenir-te ganes sempre.

2022-04-25

De vegades la llum de la mar
s'escola per l'esquerra
que deixen l'espai i el temps.

Llavors sabem

que és possible ser mar.

2022-04-26

En aquesta immensa

quietud,

l'espai on tot és perpètuament

immòbil,

el temps d'eternitats elàstiques,

un món on no res passa

fins que tu em passes.

2022-04-26

Estic absolutament,
immensament,
perdudament,
fotudament i refotudament,
incondicionalment,
intensament
racionalment i irracionalment,
bojament,
rematadament
i molts altres ments,
enganxat per la llum del teu somriure,
atrapat pel frec del teu cos,
capturat per l'olor del teu cabell,
pres pel sabor de la teua pell,
enxampat per la poesia de la teua ànima.

2022-04-27

El teu somriure
escriu versos lliures
en el cel del capvespre,
els teus ulls
fan cançons
en l'herba del prat.

2022-04-27

Emboirat en la dispersió
com a forma de vida
emplene de poemes els papers,
de manera constant,
la percepció de la teua presència persistent
enganxada a mi
recull,
reuneix,

ordena,
rebla
tots els bocinets de la meua existència.

2022-04-28

La vida no és un seguit de decisions lliures
barrejades amb una mica d'atzar.
Definitivament, la vida no és això.
Fem el que podem i encara gràcies.
Realment, la vida, és un exercici continu de contenció de danys,
és apagar focs,
tapar vies d'aigua,
desactivar artefactes explosius.
I així discorrem,
transitem,
plens de ferides i esgarrapades.
I trobem, entre tanta metralla, tanta runa i enderroc,
estones de pau, estones de frec intens.
I per això ens entestem a plantar margarides en les trinxeres.

2022-04-29

Funàmbul
en els teus somnis,
alpinista
en els teus ulls,
cartògraf
en la teua pell,
capbussador
en el teu somriure.

2022-04-30

Un temps dinàmicament immòbil.
És el camí del silenci,
és el camí del soroll.
L'espai fet vida,
la vida feta temps.
Petits atzucacs que esdevenen amples avingudes,
Cels angostos
on caben tots els somnis possibles.
Primaveres conreades en camps de tardor.

2022-05-01

Com les línies d'un manifest,
cal·ligrafiat en un prospecte,
acabe sent una llista de propostes
més semblant a una nota de rescat
que a una llista de desitjos.

2022-05-02

Infinituds,
embolicats,
un embolic de cames
i braços,
despertar en un embolic de petons,
un embolic de petons, cames, braços i somnis,
un embolic de boques i llengües, infinita pell per solcar.
Despertar amb tu, embolicat i infinit.

2022-05-03

Passar la vida com si fos eterna.
Ser mar i poc més.
Ara mateix, després. Abans.
Ser cel i poc més.

Insurrecte.

Infinita claror,
camins de núvols,
sognis arraulits,
esclat de batecs.

2022-05-04

I vinc, com sempre,
somrient,
obstinadament somrient,
amb un bagatge de comprensions incompreses,
batalles i guerres perdudes,
derrotes èpiques, però
malgrat tot, amb ganes de continuar lluitant,
per tu,
per mi,
i canviarà el món
i canviarà la vida,
però tenim l'espai i el temps per a construir l'altra mitja
junts.

2022-05-05

Només el cel i tu fan dia.
Obrir els braços
i deixar-me solcar pels teus ulls.
Amara els meus somriures
amb les rialles de la teua ànima.
Vola els teus ocells
en els meus somnis.
I el dia naixerà
ple de roselles i vent.

2022-05-06

Espais ventats

És cert.

Deu de ser cert.

Cada cosa té el seu lloc a l'univers,

cada instant, cada pensament,

tot,

i, per molt que ho intentem,

no tenim el poder,

la possibilitat, d'organitzar el caos.

2022-05-07

Metòdica fugida des de la trinxera de la renúncia constant i permanent,
de les foscos de milions de sols negres.

Tot pot esdevenir en eternitat absoluta de blau i ininterromput silenci.

2022-05-07

Tot és temps.

El temps de flors

perquè la flor és possible.

El temps de cel

perquè el cel és nostre.

El temps de ser

perquè ser és necessari.

El temps de futur

perquè el futur ha de ser bell.

2022-05-08

T'adones que és diumenge,
no et sorprrens.
I tampoc t'importa.
El temps és destraler
amb la fulla esmolada,
omple l'espai d'estelles
i de mossegades.
I vas perdent pèl i dents,
raons, condicions i insurreccions.

2022-05-08

Amb l'enyor entollat,
i el desassossec regolfant des de tots els racons,
la pau és trobar els teus ulls
en la nit,
la pau és el teu bes sabor café.

2022-05-09

És fàcil recordar
el vol de cada ocell,
entre el cel i el camí,
just on l'univers es fa immens
i les eternitats filen
futurs infinits.

2022-05-10

Potser el secret no és
saber lluitar,
ni saber guanyar,
ni tan sols saber perdre amb dignitat.

Ni saber retirar-se a temps, ni lluitar amb totes les forces. Ni pactar un armistici.

El secret està a sobreviure,

amb cap, moltes o poques ferides.

Perquè després de cada guerra, n'hi ha una altra. I una altra.

2022-05-10

Llocs de confluència,

interseccions obstinades i reiterades.

Punts de frec, de trobada.

On l'univers lineal s'abonyegue

en meandres d'espai i temps.

On totes les drecceres naixen i moren.

2022-05-12

Volar,

senzillament volar,

volar bonic,

volar alt,

volar baix,

volar pel cel blau, immens.

Volar travessant tempestes.

volar, volar, volar,

volar, en definitiva, amb tu.

Voler.

2022-05-13

El frec del matí,

el soroll del cel,

el trenc d'alba farcit de llum.

El camí, els camins,

destinació absoluta.

2022-05-14

Existir, ser, habitar.

Vianant,

cercar, camí, caminar.

Revolta.

Somiar, transitar, volar.

Viure.

Créixer,

estimar.

2022-05-15

Despertar

al costat dels somriures

amb el cel a les mans,

cada dia,

cada nit.

2022-05-16

Equilibri agosarat,

nadar els dies com a margarides en el riu.

Equilibri constant i conscient,

omplir cada batec de raons.

Mirar el temps des dels ulls del pont.

Equilibri insolent i persistent.

2022-05-17

Aquest cel ens bressola,

fa tremolar la lluna,

a voltes calm, a voltes salvatge, sempre bell,

cel que viu en els teus ulls,

insistent mor i reviu cada dia.

Quan el bosc és futur i les muntanyes, promesa
aprenem que futur ens abraça,
que la vida és si l'univers ens amara.

2022-05-18

Cel de silenci sorollós,
de veu alta discreta.
Cel de pàgines sense buits,
de paraula constant.
Cel de tempestes calmes,
de cel arran de pell.
Cel de llunyania propera,
d'alè de tramuntana càlida.

2022-05-19

Ara mateix tinc moltes urgències pendants,
algunes molt urgents, unes altres imprescindibles.
De totes aquestes, guardades a recer en raconets de la meua ment,
la que és més imprescindible
és mirar el cel amb tu.

2022-05-20

Els somnis fan cua
a la porta del cel,
pendents de cada pensament, de cada sentiment.
Tot sura fins que desapareix
desfent-se dins el cafè.

2022-05-21

Veure l'alba
reflectida als teus ulls,

mentre som un univers abraçat.

Ser tossudament feliços,

tossudament esperançats.

Obstinadament disposat.

2022-05-22

Totes les línies vitals

comencen

i acaben en la teua porta,

prop

del teu melic,

junt

del teu cor,

al costat de les teues mans,

al voltant de la teua veu,

arrambat a la teua pell.

2022-05-22

M'estic fent un cafè.

T'enyore.

Silenci absolut al carrer.

T'espere.

Una migranya moderada.

T'estime.

Hauria de ploure, aviat.

T'he d'omplir de petons.

2022-05-23

Disperse, cada dia,

totes les paraules

com un franc tirador en dia de festa,

òmplic els camins reiterats

de parapets de poemes.
Atresore dins d'antics pots de vidre
totes les passes cansades
que fan possible el dia.
I construïsc
tots els cels,
totes les flors.
Imagine els motius
que mouen els núvols.

2022-05-24

Que l'eixida del sol
ens sorprenga
mentre t'escric
versos en la pell.

2022-05-25

Passar mil vides i dues eternitats
dibuixant camins per la teua pell,
habitant el frec de la teua mirada.

2022-05-26

Pujar la lluna en el cel,
pintar l'univers de mil sols insurrectes,
escampar iridescències per la mar,
omplir el bosc de les nostres primaveres.

2022-05-27

Fer munttonets de sentiments
per parapetar els vorals del camí,
per omplir pàgines en blanc,

per escriure línies intenses.
Dibuixar atles amb cartografies de desolacions, plors i desitjos,
etiquetes per a assenyalar tots els fanals en carrers solitaris,
petites consciències, intenses i disperses,
sabors a sal als llavis, texans foradats i viatges pendants.
I fer-nos espais per ocupar amb els nostres batecs,
amb els nostres frecs, la nostra fressa.

2022-05-28

He lluitat en mil batalles
i les he perdut totes,
però encara reste dempeus
i en soc capaç de perdre mil més
L'ànima tatuada de cicatrius
que han esdevingut trinxeres
on creixen heures i roselles,
liles i margarides.
Tinc una motxilla carregada
de renúncies, de pors,
de somnis per complir,
de mapes de camins sense tornada.
Tot soc jo, vianant de matinades,
músic de capvespres,
visitador de platges,
ventilador de verds prats d'herba.

2022-05-29

Quan el sol
il·lumina el teu somriure
el món s'omple de llum
i el cel pinta camins en el blau intens i etern de la meua ànima.

2022-05-30

En aquests difícils negocis
d'emocions sobrevingudes,
trafique en eternitats
per pura intuïció ben informada.
I res m'il·lumina tant
com el suau relliscar del capvespre
des de la teua pell.

2022-05-30

En infinituds de mars de paraules,
entre calmes i tempestes,
aprendre a fer solcs cavalcant les mareas.
Fer barricades dels horitzons i atrinxerar-nos,
guaitar les eixides i postes de sol
i col·lapsar la bellesa dels núvols.
Pintar la lluna de blau, de blanc, de verd, de groc, del color dels somnis.
Accentuar la veu, discórrer sense pressa
la teua ànima i pell.
Inundar-me dels teus ulls,
ser absolutament devot del teu somriure.

2022-05-31

I vull que ploïga,
que cada gota arrossegue la meua malenconia,
densa, dolça i esquiva,
que els núvols freguen les arrugues del meu front,
que la vesprada esdevinga nit,
i la nit, trenc d'alba,
sense presses,
sense desassossec,
traçant una línia cap a l'horitzó,
cap al teu somriure;
puc ser feliç sense moltes coses,

sense quasi tot,
però no sense el teu somriure.

2022-06-01

Cercar la bellesa
per a voler trobar-la.
La bellesa profunda de la quotidianitat extraordinària.
Bellesa constant, perpètua,
immensa,
bellesa suau,
evident i amable,
bellesa en els gestos,
en la llum dels ulls, en el somriure potent.
Bellesa en les paraules,
en les imatges.
Cercar la bellesa
i trobar-te.

2022-06-02

Un petit recés de pau,
un espai plaent i
un temps present
que em fan creure,
saber,
que tots els somnis són possibles.

2022-06-02

Cerque la teua mà
enmig del soroll i la llum,
les foscos i els silencis,
la vida,
del món que desperta.

2022-06-03

Estimar no és opció,
és com respirar,
és com menjar,
és com beure o fer bategar el cor.
Estimar-te no és opció,
és un fluid vital,
és energia, força, somiar, poder, saber,
és fer farcелlets de felicitat diària,
és tot futur, és tot espai, és tot temps.

2022-06-04

Cada matí faig una barca
amb les fustes dels naufragis
de la nit
i navegue cap al crepuscle.
Cada matí reconstruisc l'Univers
apedaçant restes del *big bang*,
engegue sols i faig girar els planetes.
Cada matí espolse les cendres
de mil fogueres
i encenc el foc pel nou dia.

2022-06-05

Ser un no-res.
Ser, si de cas,
una fulleta adormida
esperant el vent.
Ser, si de cas,
un cudolet minúscul
a mercè de les onades.

Em deixe créixer margarides
entre els dits,
immòbil,
mentre espere el sol.

2022-06-06

I m'embolcalle
entre llums de lluna
com els records dels futurs,
tènueament,
amb cura d'omplir-me d'estels el cel,
cada dia.

2022-06-07

Em costa déus i ajuda
no mullar-me en dies de tempesta,
que no m'encerte algun llamp, de tant en tant.
M'apunte a totes les petites revoltes quotidianes
que empenyen la meua ànima endavant,
Revoltes que compensen
aquest trànsit de vegades dens, de vegades fosc,
sempre ple d'esperança.

2022-06-08

Geometria,
perspectiva,
punts de contacte.
Horitzó.
Univers.

2022-06-08

No tinc ni un minut de no pensar-te,
ni cap somni que no protagonitzes,
ni cap banc on no seure plegats,
ni cap llum que no ens il·lumine,
ni cap llençol per no embolicar-nos.

2022-06-09

Construir
instants de papallones
amb infinites ales batent
l'aire, fregant l'ànima,
un espai i temps d'estels
i que els porus s'inunden
de somriures,
de paraules intenses i boniques,
omplint terra i mar
de futur absolut.

2022-06-10

No importa si el cel és ample
o estret, si empara la platja
o la muntanya.
No importa si el cel
és gris o blau,
bonic, lleig, llarg, curt,
ploga, faça sol.
El que de veritat importa del cel és
que podem volar junts.

2022-06-11

Voler ser
un humil fabricant de dies

d'equilibris per les ribes dels somnis.

2022-06-12

Immergit en les clarors
nervioses de l'alba,
lluny de la pau absoluta, però prop del cel,
cada foscor serà rentada
per llums d'esperança.

2022-06-13

Cada vers és una declaració,
un instant on cada paraula
pren vida
i vol viatjar directament
per a trobar el recer dels teus ulls.

2022-06-14

Tenim camí
i hem de caminar,
els déus
no han de saber dels nostres plans.

2022-06-15

Camins
de passa rere passa,
passes humides,
dreces,
camins de somnis i d'esperança,
camins refotudament obstinats,
però amb la incertesa

de pensar que els déus
ja s'han fartat de fer miracles.

2022-06-16

Soc agosarat perifèric,
expert en camins,
potser expert en distàncies,
potser expert en mancances.
Potser ple de món,
potser ple de vida.

2022-06-17

Quan ix el sol
i les foscors marxen
i el món encara calla per un instant,
només un segon,
finit i etern alhora,
jo aprofite
per a somiar el teu món
en veu baixa.

2022-06-18

Hi ha un instant,
únic,
èpic,
quan tot, el tot,
esdevé univers,
cada cosa, cada gest, cada paraula i carícia,
tot és origen, camí i destinació,
tot ho és.
Només hi ha un suau càlid univers infinit.

2022-06-19

Camins de nits
d'estels arrecerats
pels corriols,
de petits somnis
que es fan grans,
de sorolls dispersos
que creen simfonies.

2022-06-19

Crec en el cel
quan m'acosta a tu,
crec en tu
quan m'acostes el cel.
Cada dia.

2022-06-20

Petites entropies amb fuites incessants,
bucles discrecionals i perceptibles,
intermitències de sols que enllumenen
paradisos dispersos en nits
silencioses plenes de paraules.

2022-06-20

He decidit naufragar-me
en la teua illa del tresor
i nadar cap a la teua platja,
sempre,
fer dels teus batecs el ritme de la meua vida.
He decidit perdre'm en el teu laberint
i transitar, constant, per la teua veu,

sempre,
fent parada en cada accent de la teua pell.
He decidit tatuar-me
els teus ulls en la meua ànima
i dibuixar el teu somriure en el meu pit,
sempre,
escriure el teu nom en les meues mans.

2022-06-21

En definitiva,
només la primera gota de pluja mulla els carrers secs.
Però ara plou. I m'importa. Acluque els ulls.
Senzillament.
O complicadament.

2022-06-21

Equinocci, solstici.
Eclíptiques.
Nova, plena, nuvolós, assolellat.
Roda, roda, rodem, rodolem.
Encís, desencís.
Dia rere dia.
Nit, cel. Sol.

2022-06-22

Cada llamp,
cada tempesta,
cada onada que esclata en la coberta
desarboren les esperances
i allunyen el vaixell del recer del port.

2022-06-22

Cada fragilitat,
cada esgarrapada,
cada imperfecció,
són, només,
per voler volar alt, amb tu,
per voler nadar lluny, amb tu,
per voler córrer pel prat sense sabates, amb tu.

2022-06-23

És per tu,
absolutament per tu i per mi,
refotudament per mi en tu,
que l'alba trenca
la foscor.

2022-06-24

Prou de metàfores:
el sol ix i ens il·lumina,
cada dia,
poc o molt,
però el tenim
i ens té.

2022-06-25

Si sabera com fer-ho,
escriuria senzills poemes en trossets de paper
i els ficaria en sobres franquejats
amb la teua adreça indicada a l'anvers.
Poemes de mirades,
de freds infinits,
poemes de tot allò
que fa florir les primaveres.

2022-06-26

Tots els meus somnis estan just al teu costat.

El sol sortint des de la mar,
camins entre el cel i la terra.

Totes les finestres són nostres,

la mar,

la llum,

ballem.

Esperarem la lluna a recer del vent.

2022-06-27

Petit blues.

És l'hora de la migdiada

i no puc tancar els ulls.

A les nits tampoc no descanse,

no puc tancar els ulls.

Lluny del meu amor

la meua ànima no troba la pau.

Si veieu el meu amor,

digueu-li que sempre l'he estimat,

si veieu el meu amor,

digueu que estic destorbat.

Segur que de vegades he errat

i d'altres he encertat.

2022-06-27

Et respire a cada moment

enmig del soroll de la llum,

dispers en el món que desperta.

2022-06-28

Em podria alimentar dels teus somriures,
de les teues carícies i manyagues,
de la llum dels teus ulls,
de les postes de sol des de la teua pell,
de les albes embolicat en els teus cabells,
de cada matís dels teus accents,
de l'aura que m'envolta quan estàs ben a prop.
I la paella del diumenge.
I la del dijous.
I d'olives.

2022-06-29

Tinc
les mans plenes
de ganes de tu.

2022-06-30

El lloc on vull despertar,
ara mateix,
és dins els teus ulls
i il·luminat per la teua pell.

2022-07-01

Ser aire.
Ser mar, ser cel.
Ser calma d'estiu.
Ser tempesta.
I esclatar en mil escumes. Instants, lleus instants de pau, instants plens de tu.
Batecs, sospirs.
Només un instant, només tota la vida.
Només per dir-te tot en un segon infinit.
Només les nostres mans

trencant el silenci.
Només inflamar el cel.
Només tot el temps del món.
Només viure al voltant del teu melic.
El paradís a la cuina de ta casa.
I només omplir l'espai de llum.
Només omplir-me de pau.
Només omplir-me de tu.

2022-07-02

Tots els matins,
totes les hores,
tots els instants,
tots els somnis.

2022-07-03

Respirar-te.
Assaborir-te.
Escoltar-te.
Sentir-te.
Recórrer-te
Veure com somrius.

2022-07-04

Et respire a cada moment
enmig del soroll de la llum
del món que encara desperta.

2022-07-05

Mire el cel,
contemple el nou dia

i escric unes línies,
—mitja dotzena de versos—,
per dir-te que t'estime,
que omplis el meu univers
i no ho voldria d'altra manera.

2022-07-06

Paraules a la punta dels dits,
ganes de dibuixar el futur.
Valent, refotudament valent,
amb ganes de lluita,
amb de ganes recórrer la teua pell,
amb ganes d'escriure'ns un poema mentre conquerim el paradís.

2022-07-07

Sentir tot l'univers a l'abast,
comprendre l'eternitat,
la intensitat,
tocar el cel amb els dits,
somiar-te,
sentir-te,
respirar-te.

2022-07-08

Contra la indolència del temps, llum.
Contra la inèrcia de l'espai, cel.
Contra la insolvència de la realitat, imaginació.
Contra la vida, bellesa.

2022-07-09

Llostreja el dia,
el sol,
el meu etern camarada, demana espai
per encetar la lluita,
per emparar el camp de batalla,
per protegir-nos de la pluja,
per fer de les nostres derrotes quotidianes
victòries humanes. Només tenim un petit espai, a la vora del no-res,
en el cel de cada dia,
i podem omplir-lo de la nostra transparència
o reclamar, fermament, les trajectòries dels ocells.

2022-07-10

Encetar camins de vertigen,
sense reserves, sense condicions,
Aprendre a volar,
saber volar,
volar,
omplir les mans
de núvols, de cel.

2022-07-11

Ser el teu humil, entestat i refotut cartògraf,
entestat a traçar rumbos cap al teu somriure,
a dibuixar coordenades cap a la teua mirada.

2022-07-12

Fas gran el vol,
immens el cel,
tu fas girar el món.

2022-07-13

Ets el poema que em volta tot el dia pel cap, que m'embolica i m'acaronar.
Ets el poema que m'amara, m'inunda, em farceix, em dona aire i me'l treu.
Ets el poema que dansa en la ment, m'estira i m'espenta, que em fa voler volar i
somiar.
Ets el poema més bonic del món.

2022-07-14

Dia rere dia,
una nit i altra nit
i encara somie,
incorrecte reincident equilibrista per les ribes dels núvols.

2022-07-15

Proveir-nos
de papallones cada instant,
amb infinites ales batent
l'aire,
proveir-nos de futur absolut.

2022-07-16

Visc en processos constants
de malenconies prorrogables,
reiterant vides en albes, si no eternes,
allargades en el temps.

2022-07-17

Ànima en un suau crepuscle
sense més pretensió,
ni intenció,
que omplir-me el cel, i l'infern,
amb els teus somriures.

2022-07-18

Ser un sac de batecs dispersos
que esdevenen sincronitzats.
Un jaç d'abraçades tremoloses,
abraçades immenses,
abraçades eternes.

2022-07-19

Felicitat a terminis,
tallant cupons de proximitats,
el soroll de les gotes
en la finestra,
arrapar cada segon extra,
el lloc on comença el cel,
el vent entre els arbres.

2022-07-20

Si tot és cel,
tot és bell,
tot serà cert i necessari,
immediatesa del tot,
llavors la flor esdevindrà rebel·lió
i a trenc d'alba farem proclamacions.

2022-07-21

El vent suau, però no fresc,
agrana els camins,
hores sotragades
cercant harmonies,
ser,

voler ser
habitant del teu món.

2022-07-22

El demà és l'avui,
l'avui és futur
i futur som nosaltres,
amb les mans plenes
de núvols blancs,
no hi ha res al món, res,
com el nostre vol.

2022-07-23

Absolut

En els silencis reverberen
els batecs dins del cap
i en aquesta cadència rítmica
dansen els somnis i malsons,
tiben, una a una, totes les puntades
de les costures de vida.

2022-07-23

Em lliure a la llum de l'alba,
sol i desarmat,
em lliure als designis del vent,
al soroll de la rosada,
als badalls de les flors.
Vestit amb els meus records, dèries i somnis
vetlle el pas de les hores.

2022-07-24

Els sols transiten lentament
esquerdant els dies,
el món rau els solcs de la lluna,
el vent amortitza les flors cada nit
i el centre de l'univers s'amaga darrere
grans i petites monotonies imprevisibles i reiterades.

2022-07-25

I arribats ací
reclame el paradís:
em demane un món
farcit de versos,
de desig,
un món lluitador i un xic entremaliat,
insubmís, rebel i descarat.

2022-07-26

El moment just
d'alliberar la llum,
deixar el camí i arribar a la destinació,
començar a traure la llengua més sovint,
el moment d'oblidar les pors.

2022-07-27

La meua llar és
on il·lumina el teu somriure
on les teues mans m'acaricien,
on la llum de l'alba ens sorprèn plegats,
on la teua veu m'acarona,
on les teues cames m'abracen,
on la teua pell em xiuxiueja.

2022-07-29

Estem creant
aquelles petites coses,
que tu saps, que tots dos sabem,
que omplen de vida el món.

2022-07-30

Dolça tebiesa de boira màgica,
aromes i llums de revolta
impregnen el tot.
Tot és tu.

2022-07-30

Transitant versos,
universos, multiversos
i mons diversos
he arribat
al lloc perfecte per a habitar-nos.

2022-07-31

El meu escriptori en l'arena,
habitant de la teua platja,
prop de les ones que ballen amb la riba,
amb els peus descalços,
banyats per les escumes,
obriré els narius perquè entre
tota l'olor de mar,
la brisa mourà els meus papers
i ordenarà els meus versos
mentre t'escriu paraules de colors,
llums de capvespres,
ressons de sonoritats profundes.
I la resta del món,
senzillament,
no va ser, no és i no serà.

2022-08-01

Em deixi ploure,
m'escampe per la teua ànima,
al voltant de la teua casa,
ploc pel camí que porta als teus ulls,
soc, simplement, un nuvolet que t'estima.

2022-08-02

Qui fora poeta
per escriure't tota,
per omplir de versos
tots els racons de la teua ànima,
per traçar paraules ingràvides
que envolten el teu cos,
que revolten el teu somriure,
poemes que recórreguen les teues mans,
que ens òmpliguen de lluna i estels,
de mar, flors i muntanyes,
de cels blaus, de núvols i vols,
que pinten totes les coses boniques del món en la teua pell.

2022-08-03

I somiar.
Somnis urgents.
Camins de boscos.
Somnis rotunds,
necessaris.

2022-08-04

Ix el sol
i el camí
continua.
Transita

cap al dia,
cap a tu.
Això és prou,
això és necessari.
Cada eixida del sol,
cada revolt de la drecera,
cada matí,
cada dia.
Cada passa.

2022-08-05

Em lliure,
definitivament,
a les albes,
a la pluja,
a l'absoluta consciència,
a l'eternitat,
a les intensitats.
Als teus ulls.

2022-08-06

Quan el sol ix
i el món encara calla per un instant,
només un segon,
finit i etern alhora,
llavors aprofite
per a dir el teu nom
en veu baixa.

2022-08-07

En aquest suau recés de pau,
relativa i absoluta,

transcurs de les hores tranquil·les,
successions definides i naturals,
batre d'ales de papallona en la pell.

2022-08-08

La llum de l'alba entra per la finestra
i l'estada s'il·lumina
amb la llum de mil sols
reflectits en la teua pell.
Llavors, senzillament, ens besem.

2022-08-09

Comprendre que la teua pell
exigeix una revolució,
descobrir que els teus llavis
inciten a la revolta,
saber que, plegats,
estem fent tremolar l'univers.

2022-08-10

M'imagina els infinits paisatges viscuts,
llocs de llum,
de plany,
de lluita i confusió
de record,
de passos silenciosos,
d'ínfimes lluites i paus.
De tot el que m'ha construït.
I tots porten, de manera constant,
ineludible,
cap a tu.

2022-08-10

En aquest transitar
vers l'infinit,
vivint, lluitant, somiant,
aprenent somriures,
omplim els segons de llum.

2022-08-11

Tocaré l'ombra de la lluna
com un llop impacient.
Viatjaré per les teues platges
com una onada insistent.

2022-08-12

Somiar una estona.
Ordenar coses.
Omplir.
Buscar preguntes.
I plantar margarides, roselles i lilàs
en les commissures dels nous dies.

2022-08-13

Navegue, descarat, per cada vers,
observe perspectives,
trace bitàcoles imaginades,
inspeccione universos,
però només escric
petites eternitats quotidianes.

2022-08-14

Habitant del caos, amable, previsible i monòton,
sense decepcions ni enganys,
acompanyat de dispersions esporàdiques,
simple vianant en un camí circular, lent,
en constant reparació de les llambordes absents,
dempeus.

2022-08-15

Amuntegar universos en capes
superposades,
no ordenar el caos del cosmos,
dibuixar mil reflexos de la lluna
en la teua mar.

2022-08-16

El cel existeix
i està
en la teua pell.

2022-08-16

Només tu
i un poquet de cel,
no em cal res més.

2022-08-17

Estimar-te és el meu acte revolucionari quotidià,
insistent i constant.
Estime recórrer les comissures de la teua ànima,
besar els punts tibants que ens mantenen sencers,
dibuixar-nos sols, llunes i estels en cada cicatriu.
Estime omplir-me del teu desig, i tu del meu,

navegar-nos,
respirar-nos,
fer meua la teua mar,
fer nostre el món.
Estime esperar-te —encara que sembla mentida—
perquè quan arribes el meu melic tremole,
estime trobar-te quan desperte.
Estime quan dorms,
quan somies
i quan ni t'adones que et mire i pense en tu.
Estime els teus sons i els teus silencis,
estime els teus accents, les teues comes, els teus apòstrofs.
Estime cada matís del teu cos,
estime el teu camí, que esdevé meu,
estime els teus dilluns, els teus dimecres i la resta de la setmana.
Nit i dia. Festius i laborals.
T'estime a tu, a tota tu.

2022-08-18

La vida és més feliç
amb els trossets de tu
que vaig cosint a mi.

2022-08-19

Fressa de les roselles sacsejades pel vent,
frec del sol amb tota la força de l'univers.
El cosmos no té por a ser
ni a no ser.

2022-08-20

Senzillament,
ser-ne,

rotundament,
ser-ne,
absolutament,
ser-ne,
sense grans sorolls,
sense escarafalls,
ser-ne.

El tot
tenyeix de realitat, còmoda, bonica i franca,
cadascun dels somnis.

2022-08-21

Bé faríem si qüestionàrem
les decisions dels déus.
Les combatérem.
Les impugnàrem.
Hem de fer de la bellesa la nostra arma
i acabar amb la tirania.
I l'estiu acaba
i la tardor solca la pell.

2022-08-22

Realment
és senzill,
almenys
ho hauria de ser:
només ser feliç,
intentar-ho, aconseguir-ho.
No és tan complicat.

2022-08-23

Trossets

Boira reiterada.
Destinacions cap a llocs amb coordenades GPS,
sense cruïlles.
Previsions ordenades
naden en els bassals de les reiteracions.
L'aire dilueix aromes de lluites monocromàtiques,
El sol llueix, encara, en el cel alt.

2022-08-24

Som cel, som mar,
som, infinitament, ho som, ho hem de ser.
I ens fem vent,
i ens fem univers,
i ens fem nau,
volem plegats.
Som temps i espai.

2022-08-24

Ment en blanc,
immensitat del tot, en tot.
Tancar els ulls i veure el sol.

2022-08-25

Somiador
son,
toca-son
somni,
entreson,
malson,
presoner,
ressonar,
resomiar.

2022-08-25

Èl univers roman mut
si no l'omplim amb les nostres paraules,
la primavera no sobreviu
si no florim cada matinada,
el sol dorm
fins que el despertem.

2022-08-26

En aquestes tempestes.
Llamps.
Trons.
Gotes grans i sorolloses.
Abraça'm.
Ens amaguem sota els llençols i demà ja mirem si encara plou?

2022-08-27

Com un franc tirador en dia de festa
tira paraules sense sentit
al clot dels dies,
com un peregrí a mig camí de casa
òmplic els carrers

de parapets gargotejats de poemes.
Atresore dins d'antigues sitges de fang
totes les passes cansades
que fan possible la vida.

2022-08-27

Somiar boscos infinits.
Despertar
i no saber
on acaben els núvols
i comença el cel.

2022-08-28

Llums monocromàtiques
quan l'estiu degota pausadament,
tot minva encarant la imminència
de la tardor, el temps exigeix
camins de núvols.

2022-08-29

Els capvespres s'amunteguen
en els vorals del dia,
el cant de les llunes
dispersa les aromes
dels camins transitats.

2022-08-29

En aquesta col·lecció
de trànsits quotidians,
on res és accessori,
quan res és aleatori,

la vida no és un ordinal clavat
a la porta del dia,
som peregrins àvids per traçar dreceres,
som la insistència de la lluna una nit de tempesta,
som una flor de fragància infinita en la pell.

2022-08-30

Incorrecte reincident navegant per les ribes dels núvols
faig una barca amb les fustes de mil naufragis
com un poema que fregue la meua ànima contra la mar.

2022-08-31

Atura el sol
un poc,
alenteix el temps,
respira, batega,
ordena els detalls,
les cadències del rellotge,
silenci relatiu del crepuscle,
frec dels núvols en els arbres.
Conscient de tot el que t'envolta.
Fes-te món, fes-te univers.

2022-09-01

Construir un diàfan
recés de temps i pau
on precipiten les hores
i tenyir de realitat, còmoda, bonica i franca,
tots els somnis.

2022-09-02

La poesia no paga factures,
no compensa la pujada del gasoil
ni fa créixer bajoques entre els fulls escrits,
la poesia em menja el fetge eternament i constant,
la poesia em fa perdre mil vegades per mil camins en mil nits obscures,
la poesia no serveix per a res.

2022-09-02

Córrer cap al sol
i només aturar-me
per a escriure un vers
a la meua pell.

2022-09-03

Somiador incorrecte,
somniaambul desvetllat,
reincident equilibrista
per les boires de la nit.

2022-09-03

I els segons, amb ànsia, amb pressa,
com batecs arrítmics, dispersos, dissonants, inconclusos, aleatoris, perversos,
estranyos i monòtons
ressonen en cada cavitat,
s'ubiquen en cada alenada,
habiten, com sempre, en cada pensament.

2022-09-04

Enmig de la tempesta,
de l'agitació, de la descalma,
ferit i desarmat,

lliurat a les busques immòbils d'un rellotge imaginari,
cerque les paraules i els camins vers la teua platja.

2022-09-04

El blau del cel roig
es fon, juganer,
amb l'alè de la matinada.
I el dia naix.
Com sempre.

2022-09-05

Voler escriure un llibre
de paraules constants,
de frases sense espais,
d'impredictible calma tempestuosa,
de quotes de felicitat a terminis,
de viure, però
anar fent amb el bagatge emocional de subsistència.

2022-09-05

No defuig del caos
perquè, en definitiva, el caos és un ordre incompès,
ja no em faig preguntes
ni cerque respostes
perquè les tinc totes,
les unes i les altres,
en lloc segur, fetes pilotetes,
en les meues butxaques,
i les trac, aleatòriament,
quan ho necessite.

2022-09-06

Ploc des de les comissures de l'ànima.
Plous enmig de la tardor dels dies.
Plou el dia sobre les hores cansades.
Ploven com un camp farcit de roselles.
Plouen els mots en la mar dels versos.
Somia una platja de flors grogues mentre cau una pluja fina.
Somia que corres descalça.
Somia que els llamps diuen el teu nom.
Somia que cada núvol somriu quan tu passes.

2022-09-07

En aquest matí de pluja
i cap pesat,
amb trons i vent,
ens podríem fer un cafè,
seure molt juntets
i, senzillament, dedicar-nos a ser feliços.
Almenys una estona.

2022-09-08

Només sé fer de contrabandista de versos,
potser desorientat pel verb
i increpat pel gerundi,
segur que dispers per cada adjectiu.
I el ritme de cada poema,
la llum de cada paraula
han llaurat la meua ànima.

2022-09-09

Cels deliberadament baixos,
els núvols arran de terra,
ofegant l'espai per a volar

i dispersant les fites dels peregrins.
Només podrem caminar si ens agafem de les mans.

2022-09-09

Els núvols solquen els crepuscles
com a naus cercant els horitzons,
bitàcoles infinites i eternes
bressolant les ones del meu pensament.

2022-09-10

Veure l'albada
reflectida als teus ulls
mentre tenim
l'univers a les nostres mans.

2022-09-11

Mentrestant col·leccione bocinets
de la bellesa intrínseca del tot plegat,
de la subtil frescor del que ha de ser
i de la radiant llum del sol amagat.

2022-09-12

Tanque els ulls
per a viure el teu cel,
tanque els ulls
per a escoltar la teua veu.
Òbric els ulls
i ho somie tot.

2022-09-13

Molt
Ara mateix
Després
Tot el dia
A la nit
Moltíssim
Al despertar
Sempre, a tota hora

2022-09-14

I l'albada esdevé
en cel blau nou,
en una suau brisa
i genera la llum justa per a poder
avançar un dia més.

2022-09-15

Ser un gegant petit com a definició.
Ser un núvol de finals d'estiu com a protesta.
Ser mar travessada de sol naixent com a declaració.
Ser un camí com a jurament.
Ser un raig de sol com a destinació.
Ser una illa com a proposta.
Ser una boira com a revolta.
Ser un planeta rebel com a sinònim.
Ser un tranquil toll de tempesta com a tendresa.

2022-09-16

És senzill:
l'absolut i el relatiu,
un instant i l'eternitat,
ma vida, ta vida, tot,

la melodia i l'harmonia,
tempesta i mar en calma,
el meu pensament, la revolució i el bon govern,
el motiu per caminar cada dia, cada dia,
cada dia.

2022-09-17

Quan l'eternitat ens càpiga
a les mans
i els cels ens emparen
ja no ens caldrà demanar
ni afegir res més.

2022-09-18

Tots els camins,
el cel,
la terra
i la mar,
tot
em fa anar
cap a tu.

2022-09-19

Cada vers
pendent,
cada mot
intens,
cada poema
necessari,
ets tot el que vull escriure,
les mil vides que em toquen viure.

2022-09-20

En cada petita cosa,
en cada gran cosa,
en cada lloc,
en cada eixida i posta de sol,
en tot lloc,
en cada instant,
abans,
després,
ara.

2022-09-21

Somriures de cel,
ulls a trenc d'alba;
els dies tenen sentit
i valor.
Univers.

2022-09-22

Només escric
per a poder respirar
a cada moment,
només t'escric
per a no desaparèixer
a cada batec.

2022-09-23

Exigisc el dret a somiar,
a abrigar-me sota els teus ulls,
a mirar els mateixos estels,
a acariciar-nos l'ànima,

a assaborir cada dia.
A cercar el nostre camí, plegats i feliços.

2022-09-24

Nadar en silenci
en sols infinits,
solcar camps de batalla
sense treves ni trinxeres,
ser una onada que esclata
contra les roques en milions d'escumes.

2022-09-25

La tardor ja s'arremolina
pels carrerons de la meua ànima,
la vida dorm al caliu de cada paraula.

2022-09-26

Albes crues allargades,
llum nua, sol concís,
núvols despullant-se en eterns fils discontinus,
paisatge de fulles i tolls,
gotes, soroll sobri de gotes,
la tardor és nostra,
ens abraça, ens regala, ens acarona,
ens demana amb urgència
explorar-nos els universos,
desordenar-nos els batecs.

2022-09-27

Arreberat dins la casa
el vent mor contra les finestres,

l'escalfor de la casa
em provoca una senzilla sensació de tranquil·litat.
El món es dilueix lentament
en sèries de versos,
en somnis,
en fites d'absoluta linealitat.
Arreberat dins la casa
soc esclau de cada segon,
de cada hora,
de cada dia,
de cada eternitat,
encadenat a aquest espai,
cels de solituds absolutes i paisatges en blancs i negres,
amb el paradís lluny,
sempre amb el paradís lluny,
sempre bastint esperances,
sempre, plans imaginats.
Esperant que el sol,
la lluna i els estels
em siguen propicis.

2022-09-27

Hauré de conjurar aquell temps
quan no existiré,
quan la foscor no deixarà escodrinyar l'horitzó,
quan la distància absoluta ocultarà el descobriment de la llum.

2022-09-27

Ser valents i escriure'ns les declaracions de guerra en les fulles de roser, en els
pètals dels lilàs.

Ser valents i gosar despertar i trobar el front buit i el camp endreçat.

Ser valents i deixar de ser cavallets de fira girant ininterrompudament, tota la
vida

i aprendre a fer l'amor entre restes de metralla,
i escampar llavors de margarides dins de cada barricada.
No acceptar la rendició, no demanar quarter ni donar-lo.
Acceptar ser una mort sostenible i de tan poc valor que el diable renunciï a la
nostra ànima.
Ser part d'aquesta aspra i dolguda terra, la que ens estima i ens l'estimem a la
nostra manera.

2022-09-28

La vida són
cels per a volar,
núvols,
antenes,
olives,
somniais
i tu.
Ets l'univers.
Els mons fabulosos.
Els cels de tardor. Llum perenne d'estels infinits.

2022-09-29

És aquella immensitat
que batega amb el vent,
que fa del temps
la successió del tot constant.
Un peu a terra i l'altre al cel.

2022-09-30

Avui
tu ets
el meu poema,
versos de present i futur,

de joia,
versos de ganes de llibertat,
de somnis possibles i perfectes.

2022-10-01

Un capvespre amb
cel roig de cirera,
una suau brisa que fa ballar les fulles de tardor
i uns versos per omplir
de llum el teu somriure.

2022-10-01

Solquem cels sense límits
potser amb cal·ligrafies disperses,
però estem bastim els fils
on les estrelles gronxen.

2022-10-02

Intervals d'eternitat,
petits, imperfectes i dispersos,
lliures i diàfans,
plagats de llums i somriures,
bombolles de paraules,
ullades al present, vista al camí,
abraçades i matisades realitats,
pedra a pedra fem una llar,
plans dibuixats a rajaploma,
oceans d'emocions,
sentiments esbossats en grans discursos,
emocions en poques paraules,
poals de confiances i confidències.
Fer del teu riure la meua religió.

2022-10-02

La vida són cels blaus,
cada dia un matí nou,
aire filtrat de la vesprada,
pols d'estrella surant en un raig de sol,
la vida és esperança,
somriures, ganes,
tu.

2022-10-03

TAULA

Nota	2
Trànsits	3
Pluja d'hivern	31
Clarors de Primavera	52
Estius provisionals	87
Camins dispersos	104
Dispersions	147
Periples	184
Reincidències	200
Espais ventats	211
Absolut	237
Trossets	247